ஸ்ரீ

அமருதலஹரீ ஸீரீஸ் நெ 1

ஸ்ரீரஸ்து. **2419**

ஸ்ரீ ஆரவர நயெநஃ.

ஸ்ரீ தொராசாநுஜாயந .

பெருமாள்கோவில் பிரதிவாதிபய' ரம்

அணண, ராசாரியர் இயற்றிய

அதருஷடாாதத ஸாவஸவம

[ரண தி யநுஷ்டான விஷயத்தில் ஸ்ரீமந்

நி ம ந்த மஹா தேசி னுடைய

திவ்ய ஸூ ' தி நி ' ணயத் தப் பர' நிரூபிப்பது]

1938.

பஹுதான்ய ஸ்ரீ யதசமி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீரங்கம ஸ்ரீவிலாஸம அச்சுக்கூடத்திலகிடைக்கும

ஸ்ரீ ரஞ்சீ. உ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியின் க்ரந்தங்கள்.

திருப்பாவை முதலான, பெரியாழ்வார் திருமொழி உரையுடன்	0	12	0
நாச்சியார் திருமொழி விரிவுரையுடன்	1	8	0
ஸ்ரீராமாநுஜ நூற்றந்தாதி இரண்டு சதகங்களுக்கு விரிவுரை	2	0	0
அதிமாநுஷ ஸ்தவ வ்யாக்யை	0	12	0
திருவாய்மொழி நான்குபத்துகளுக்கு விரிவுரை	6	0	0
பிள்ளையந்தாதி உரை	0	4	0
ப்ராக்யபஞ்சகம் உரை	0	4	0
தேசிகப்ரபந்தம் உரை		2	0
கோதாஸ்துதி உரை	0	10	0
ஸ்ரீ கருஷ்ணதாராட்டுப், த்ஸப்ரதாய பரிசுத்தி, ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா, ஸ்ரீ ரவாமுநி ஸ்தோத்ரம் ஸ்ரீலோகாசார்ய ஸ்தோத்ரம் உரையுடன்	1	0	0
ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	0	6	0
வ்யமாநோக்திஸௌஷ்டவவிமர்சம் உரையுடன்	0	12	0
ஸதாசார்யஸம்ரக்ஷா	0	6	0
தேசிகஸூக்தி வித்தாஞ்சனம்	0	4	0
தேசிகஸூக்தி பரிமளம்	0	2	0
ஸ்ரீ த்வேங்கடநாத ஸ்தோத்ரம் உரையுடன்	0	2	0
நாய்ச்சி மணிமாலை	0	2	0

அத்யமே பத்யார்த்த சத தூஷணீ முதலியவைகள்	1	0	0
ரக்ஷாவிலோசந பாவப்ரகாசிகா	0	4	0
ஸ்ரீராமாயண தண்டகம்	0	2	0
ராமாநுஜ தயாபாத்ரதத்வம்	0	4	0
பாத்ரதத்வ விஜயத்வஜம்	0	4	0
பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0	3	0
தேவராஜ மங்களம் தேவராஜாஷ்டகம் உரை	0	3	0
திருப்புடகுழி ப்ரமிப பரிஷ்காரபரிஷ்கட அநுபந்தங்கள்	0	6	0
அத்ருஷ்டார்த்த ப்ர	0	4	0
சதுச்ச்லோகி உரை	0	2	0
பாலபோத ப்ரயகம்	0	2	0
தர்க்க சாஸ்த்ர ஸர்வஸ்வம்	0	4	0
வேதலக்ஷண விசாரநூல் தொகுதி	1	0	0
ஸ்ரீ நதிபீகாரார்ய பவக்ரந்தங்கள்	1	0	0
சேஷாவதாரச் சிறப்பு	0	2	0
வாத்ஸல்ய விஜயத்வஜம்	0	4	0
வ்யாமோஹப்ரசமௌஷதம்	0	4	0
கூரத்தாழ்வான் வைபவம்	0	4	0
ஸ்ரீ சந பூஷணஸாரம்	1	0	0

மற்றும் பலவுள

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீரங்கம ஸ்ரீவிலாஸம அச்சுக்கூடத்திலகிடைககும

ஸ்ரீ ரஞ்சீ. உ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியின் கிரந்தங்கள்.

திருப்பா வை, பெரியாழ்வார் திருமொழி உரை	0	12	0
நாச்சியார் திருமொழி விரிவுரையுடன்	1	8	0
ஸ்ரீராமாநுஜ இரண்டு சதகங்களுக்கு விரிவுரை	2	0	0
அதிமாநுஷ ஸ்தவ டீகை	0	12	0
திருவாய்மொழி நான்குபத்துகளுக்கு விரிவுரை	6	0	0
பிள்ளையந்தாதி உரை	0	4	0
ராக்யபஞ்சக உரை	0	4	0
தே ரை		2	0
கோதாஸ்துதி உரை	0	10	0
ஸ்ரீ கருஷ்ண தாரா ப், த்ஸ ப்ர தாய பரிசுத்தி, ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா, ஸ்ரீ ரவரமுநி தோத்ர ஸ்ரீலோ நசார்ய தோத்ர உரையுடன்	1	0	0
ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	0	6	0
வ்யமாநோக்திஸௌஷ்டவவிமர்சம் உரையுடன்	0	12	0
ஸதாசார்யஸம்க்ஷா	0	6	0
தேசிக ஸூக்தி வித்தாஞ்சன	0	4	0
தேசிக ஸூக்தி பரிமள	0	2	0
ஸ்ரீ த்வேங்கடநாத தோத்ர உரையுடன்	0	2	0
நாய்ச்சி மணிமாலை	0	2	0
அத்யஷ்டபத்யார்த்தசத தூஷணீ முதலியவைகள்	1	0	0
ரக்ஷாவிலோசந பாவ ப்ரகாசிகா	0	4	0
ஸ்ரீராமாயண தண்டகம்	0	2	0
ராமாநுஜ தயாபாத்ரதத்வம்	0	4	0
பாத்ரதத்வ விஜயத்வஜம்	0	4	0
பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0	3	0
தேவராஜ மங்களம் தேவ ராஜாஷ்டக உரை	0	3	0
திருப்புட்குழி ராமிய பரிஷ்கார-பரிஷ்கட அநுபந்தங்கள்	0	6	0
அத்ருஷ்டார்த்தார்	0	4	0
சதுச்ச்லோகி உரை	0	2	0
பாலபோத ரயகம்	0	2	0
தர்க்க சாஸ்த்ர ஸர்வஸ்வம்	0	4	0
வேதலக்ஷண விசாரநூல் தொகுதி	1	0	0
ஸ்ரீ ரதிபீகாரார்ய பவ க்ரந்தங்கள்	1	0	0
சேஷாவதாரச் சிறப்பு	0	2	0
வாத்ஸல்ய விஜயத்வஜம்	0	4	0
வ்யாமோஹப்ரசமௌஷதம்	0	4	0
கூரத்தாழ்வான் வைபவம்	0	4	0
ஸ்ரீ சந பூஷணஸார	1	0	0

மற்றும் பலவுள

ஸ்ரீரஸ்து.

அத்ருஷ்டார்த்தஸர்வஸ்வ அவதரணிகை

(ஸ்ரீகாஞ்சீ. ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்)

'வணங்கும் துறைகள் பலபல வாக்கி மதிவிகற்பால் பிணங்கும் சமயம் பலபல வாக்கி' என்று நம்மாழ்வாரருளிச்செய்தபடியே பகவத் ஸங்கல்ப நிபந்தனமாகவே இவ்வுலகின் கண் பல பல மத பேதங்கள் விளைந்துள்ளன. தம் தம் மதக்கொள்கைகளில் அவரவர்கள் அபிமானங் கொண்டிருப்பதும் ஸ்வமதஸ்தாபனத்திலே ஊற்றமுற்றிருப்பதும் உகக்கத் தக்கதேயன்றி இறையும் வெறுக்கத் தக்கதன்று. "அவரவர்கள் செய்து போரவேண்டிய தொண்டுகளில் ஸ்வமதஸ்தாபநமென்பதே சிறந்த தொண்டு' என்று கூறவும் குறையில்லை.

நமது முன்னோர்கள் பலபல திவ்யக்ரந்தங்களை யருளிச்செய்து வெகு அழகாக ஸ்வமதஸ்தாபனம் செய்தருளியுள்ளார்கள். பிறர் இயற்றிய நூல்களின்மீது மறுப்பாக எழுதிய நூல்களும் சிலவுண்டு. வ்யக்திகளை நோக்கிய நிந்தைகளாவது பரிஹாஸங்களாவது பெரியோர்களின் ஒரு கிரந்தத்திலும் அல்பமும் அவகாசம் பெற்றிருக்கவில்லை யென்பது அறிஞர் அறிந்ததேயாகும். பரநிந்தா பரிஹாஸங்களாலே பூரிக்கப்படுகின்ற நூல்களில் ஊடே ஊடே நல்ல விஷயங்கள் இருந்தாலும் அவை ஒருவர் கண்ணிலும் புலப்படாமல் 'தூஷண பரிஹாஸங்கள் தவிர வேறு விஷயம் இதில் என்ன இருக்கிறது" என்றே பிராமாணிகர்கள் வெறுக்க நேர்கின்றது. "[illegible]" என்று இப்படிப்பட்ட சொற்களோடும் நிற்காமல் [illegible]ளான [illegible]தூஷணபாஷணங்களை அடுக்கிவிடுவதனாலேயே விஷயங்களுக்கு விடை கூறிவிட்டதாக ஆய்விடுமோ?

என்று விமர்சிப்பாரில்லை. விளக்கை ஏற்றி வைத்தால் இருள் தன்னடையே அகன்று போகக் காணுகின்றோம்; அதுபோல நமக்கு விவக்ஷிதங்களும் நம்முடைய மதத்திற்கு அநுரூபங்களுமான ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களை ஒழுங்குபட எழுதிவைத்தால் இதர மதஸ்தர்களின் வாதங்கள் ஸுதராம் விலகிப்போம் என்பதை இக்காலத்தில் வைஷ்ணவர்களான மஹான்களுங்கூட மறந்து போகின்றார்களென்பதைப்பற்றி நாம் வருந்தாமலிருக்கமுடியவில்லை.

திருவாய்மொழியில் [5-2-4] "இடங்கொள் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவனபோலே" என்கிற பாசுரத்தின் ஈட்டில் நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வது காண்மின்; -"பயிர் தேயும்படி, களை வளருமாபோலே ஸாத்விகர் ஒடுங்கும்படி வளருகிற பாஹ்ய ஸமயங்களையெல்லாம் பறித்துப் போகடுவாரைப்போலே எங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே களித்துத் திரியா நின்றார்கள்" என்று மூலத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கையில் இடையிலே ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியருளிச்செய்கிறார்; (அதாவது) "போலே யென்பானென்னென்னில்; ஸாத்விகர்க்கு, பிறரை நலியவேணுமென்றொரு அபிஸந்தி யில்லையிறே; நெற் செய்யப் புல் தேயுமாப்போலே இவர்கள் ஊன்றவூன்ற அவை தன்னடையே தேயுமத்தனை என்பதாம். தங்கள் தங்கள் மதத்திற்கு உள்ளீடான அர்த்த விசேஷங்களை அழகுபட அமைத்துவைத்தால் வர்ணநீயவேதந கூஷிதங்களான உதாஹரணங்கள் அநாயாஸமாகவே மாய்ந்துபோம் என்பது இந்த ஸ்ரீஸூக்தியால் நன்குகாட்டப்படா நின்றது.

இப்படிப்பட்ட ஸரணியிலே க்ரந்தங்கள் அருளிச்செய்தவர்கள் பூருவர்கள் பலருளர் என்றாலும் அவர்களுள் முதல் ஸ்தானம் வஹிப்பவர் மணவாளமாமுனிகள் ஒருவரே யென்னத் தட்டில்லை. "எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டூழி யூழி தொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே" என்னலாம்படியான வாக்ஸௌந்தர்யத்தை மாமுனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலன்றி மற்றொன்றிலும் காணக்கிடைக்காதென்பது ஸர்வாநுபவஸித்தமேயிறே. அவருடைய திவ்யஸூக்திகளிலே அநவரத பரிசயம் பண்ணி

னும் அந்த நடை அணுமாத்திரமும் அநுகரிக்கவும் முடியாமலி ருக்கிறதென்பதைப் பலமஹான்கள் வியந்துகூறக் கேட்டிருப்ப துண்டு. “சஞ்சலம் ஹி மந: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத் த்ருடம்” என்று சொன்ன அர்ஜுநனை நோக்கி “அஸம்ஶயம் மஹாபாஹோ மநோ துர்நிக்ரஹம் சலம்” என்று கண்ணபிரான் மேலெழுத்திட்டதுபோலே ‘மாமுனிகளின் அருளிச்செயல்நடை யார்க்கும் அமையாததுதான்'' என்று மேலெழுத்திட வேண்டியதே யானாலும் “அப்யாஸேந து கௌந்தேய” என்ற கணக்கிலே அப்யாஸக்ரமத்திலே ஸாதிக்கமுயல்வது தான் ஒவ்வொருவருக்கும் அழகியது. விவக்ஷிதங்களான சாஸ்த்ரீய விஷயங்களை ஆணியடித் தாற்போல் அமைத்திவேணும் என்பதொன்றில் மாத்திரம் நோக்கு வைத்து தூஷணபரிஹாரங்கள் சிறிதுமின்றிக்கே யெழு தப்படும் நூல்கள் எக்காலத்திலும் எவராலும் ஆதரிக்கப்படு மென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

‘நமது அம்ருதலஹரியில் வெளிவரும் வியாஸங்களிலும் க்ரந் தங்களிலும் பிறர்க்கு [illegible] சொல் ஒன்றுகூட இருக்கலா காது'' என்பதில் மிகவும் ஜாகரூகதையுடையோம். பிறர் யாரேனும் எழுதிய நூல்களுக்கு மறுப்பு வெளியிட வேண்டியது அவசியமன்று என்றாலும், அவரவர்கள் ஆதரித்து வரும் அருமருந்தான அர்த்த விசேஷங்களில் நேரும் தோஷங்களை ஸஹித்திருக்கமாட்டாத தன் மையினால் யதாவஸ்திதங்களான அர்த்தங்களை உலகுக்கு உணர்த்த வேண்டியது அவசியமேயாகின்றது. இங்ஙனம் ஆவச்யகதை நேரும் போதுகளில் ‘இந்த க்ரந்தம் வேறொரு க்ரந்தத்திற்கு மறுப்பாகத் தோன்றியது’ என்றுகூடப் பிறர் தெரிந்துகொள்ளமுடியாதவகை யில் நூலை அமைத்திடவேண்டுமென்பது சில மஹநீயர்களின் பேர ருளால் அடியேனுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற உறுதி. இவ்வுறுதியை எம்பெருமான் குறையறப் பரிபாலித்து வரவேணுமென்பது அடியேனுடைய முக்கியமான ப்ரார்த்தனை.

தற்போது எழுதநேர்ந்த அத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வம என்கிற க்ரந்தத்தை இந்த வுறுதி குன்றாமலே எழுதி முடித்திருக்கின்றேன். சரணாகதியின் ஸ்வரூபத்தை ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய

திவ்ய சக்திகளால் நிஷ்கண்டகமாக நிஷ்கர்ஷிப்பதற்காகவே இந்த க்ரந்தம் தோன்றியுள்ளது.

இந்த ஒரு பெரியவர் ஸமீபகாலத்தில் எழுதி வெளியிட்ட வொருக்ரந்தத்திற்கு விடையாக எழுதப்பட்டதாயினும், அவர் இன்னாரென்பதையும் அவருடைய க்ரந்தத்தின் பெயர் இன்னது என்பதையும் ப்ரஸ்தாவியாமலே இந்த க்ரந்தத்தை யெழுதி முடித்திருக்கின்றேன். பூர்வபக்ஷ க்ரந்தம் இன்னதென்று தெரிந்துகொண்டு முன்னம் அதைவாசித்துப் பின்பு இதனைப்பார்த்தால்தானே விஷயம் அவகாஹிக்கும் என்று எண்ணவேண்டா. இது வொருஸ்வதந்த்ரக்ரந்தம் என்றே நினைத்து இதனை வாசித்தாலும் சரணாகதியைப்பற்றின தத்துவங்களெல்லாம் உள்ளத்திற் பதியும். பிறருடைய வாதங்கள் இப்படிப்பட்டவை என்பதும் க்ரந்தம் போகிற போக்கிலே எளிதாகவே தெரியவரும்.

ஆனாலும் இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரபந்தத்திற்கு அவதாரணியாகச் சிறிது விஜ்ஞாபித்துக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீகாஞ்சியில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமியென்று ஸுப்ரஸித்தரான மஹநீயஸ்வாமியின் சரித்திரத்தை அய்யா. ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாதாசார்யர் என்கிற பெரியவர் எழுதி இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் வேதாந்த தீபிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் பலவகைப்பட்ட அநுசிதவைபவங்கள் கண்டபடியால் உண்மைப் பொருள்கள் உலகுக்குத் தெரியுமாறு திருப்புட்குழி ஸ்வாமிவைபவ பரிஷ்காரம் தத்பரிசிஷ்டம அநுபந்தம் என்று மூன்று க்ரந்தங்களை அடியேன் வெளியிட்டிருந்தேன். அவற்றுள் பரிசிஷ்டமென்னும் க்ரந்தத்தில் ஸ்ரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமிக்கும் ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் ஸ்வாமிக்கும் சரணாகதி விஷயமாக நடந்த வாக்யார்த்த ஸம்வாதத்தை வெளியிட்டிருந்தேன். அந்த ஸம்வாதம் உண்மையில் நடந்ததன்று என்றும் நாம் கல்பித்தது என்றும் அதிலுள்ள [illegible] த்ருஷ்டாந்தங்கள் பொருத்தமற்றவை என்றும் காட்ட ஒரு சிறிய க்ரந்தத்தை அந்தப் பெரியவரே இப்போது வெளியிட்டுள்ளார்,

இந்த ஸம்வாதவிஷயம் தவிர மற்ற விஷயங்களெல்லாம் உலகம் ஏற்கத்தக்கவையே யென்பதை அந்த க்ரந்தகாரர் *ஸத்யதிஷ்டி ஜ்ஞாயெந ஸத்யகாமம் பண்ணியிருக்கிறபடியால் இவ்வளவு ப்ராமாணிகதைக்கு மிக உகக்கின்றோம். அவ்விரண்டு மஹான்களுக்கு ப்ராணாபதிவிஷயமாக வாக்யார்த்த ஸம்வாதம் நடந்ததேயில்லை யென்றும், நாமே ஒரு ஸம்வாதத்தை கல்பனை பண்ணினோமென்றும் சொல்லுகிறவிது யதார்த்தமேயாகுக. உலகுக்கு வெளியிட விரும்பிய ஒரு ஸாரார்த்தத்தை எல்லாருடைய நெஞ்சிலும் நன்கு பதியவைப்பதற்காக ஒரு ஸம்வாதஸரணியை நாமே கல்பித்தோமென்றாலும் குறையொன்றுமில்லையே.

காமிநிர் ஸ்ரீமதி ஸம்மோஹ உவ ஜயதிராமஹ............... ஸமிதம் ஸங்கேதகேஹாணிவாரஹ என்று இத்தகைய ஸம்வாத ச்லோகங்கள் கவிவரர்களின் வாக்கில் வாரவாரமாய் வெளிவந்திருப்பனவுள. நர்மதாநதிக்கும் டலுக்கும் நடந்ததாக இந்தச்லோகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஸம்வாதம் உண்மையன்றே. கவிக்கு விவக்ஷிதமானதொரு விஷயத்தை அழகுபட வெளியிடுதற்காகவே இவ்விதம் ஸம்வாதம் அமைக்கப்பட்டது என்பதன்றோ தத்துவம். திவ்ய ப்ரபந்தங்களிலும் *கதிராயிரமிரவி *பட்டிமேய்ந்தோர் காரேறு *மானமருமென்னோக்கி* முதலான பதிகங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஸம்வாதமும் இத்தகையதேயன்றோ. ஸந்தேசங்களிலும் ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் பலபல ஸம்வாதங்களைத் தாமாகவே அமைத்து அருளிச்செய்திருக்கக் காணுகின்றோம் கிவஹோநா? வேதத்திலுமுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஸம்வாதங்களை ஸம்விதாநாண்ய ஸ்ரீஸூத்ரஸூக்திகள் இவ்வகையிலே தான் நிர்வஹிக்கின்றார்கள் தத்வஜ்ஞர்.

நாம் காட்டிய ஸம்வாதத்தில் ஸத்யாநுபவத்தியைப் பிறர் நிரூபிக்க விரும்பினால் 'அவ்வண்ணமாக ஸம்வாதம் நடந்ததன்று; இவ்வண்ணமாகத்தான் அது நடந்தது' என்று தாம் ஒரு ஸம்வாதத்தை அழகாக அமைத்து அதிலே ஸூக்ஷ்மவிவக்ஷிதமான ஸாரார்த்தங்களெல்லாவற்றையும் பொருந்தவைத்திட்டால் தத்வார்த்தங்களை அனைவரும் எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ள உபாயமா

யிருக்கும். அங்ஙனம் செய்யாததோடு ஸ்விவக்ஷிதமான ஸ்ரூபம் இன்னதென்பதை அணுவளவும் காட்டாதே ஆதியோடந்தமாக ... யே பொழிந்து ஒரு புத்தகத்தை ப்ரகாசநம் செய்துவிட்டால் அது ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்ததாக ஆய்விடுமோ ?

பொழிகிற ... களும் ஸூத்ரங்களாகவிலே நிற்காமல் "குன்றப்பாக்கம் ஸ்வாமிக்கு ஸம்ப்ரதாயத்தில் ப்ரமேயமில்லை. தமிழும் தெரியாது" என்றும், விரக்தி பாஷ்யகாரர் யதிராஜர் என்றும் ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியைத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமி ... நிவிஷ்டமாகத்தான் பார்ப்பது வழக்கம்' என்றும் இப்படிப்பட்ட ... நிரப்பிவிட்டதனாலேயே ... செய்ததாகுமோ? * ... * (... நீதி) இத்யாதி தேசிகதிவ்யஸூக்திகளே சரணம். ... ர்களுக்கு பதேசகர்களாக அமையவேண்டிய பெரியார்கள் இத்தகைய வழிகளில் மறந்தும் செல்லலாகாதே * ... * என்றும் ... * என்றும்* இங்ஙனே ... ம் பணித்தருளின நம் தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்திகளில்மெய்யே அவகாஹிக்கப்பெற்றார் பயிலவேண்டிய நடை ... மாகவன்றோ இருக்கவுரியது.

இப்பெரியார் எதையும் ஆழ்ந்து நோக்காதே ... கொண்டே விதண்டா கோலாஹலங்கள் செய்துபோருகின்றவர் என்பதையும், ... நிர்ணயங்களான விஷயங்களில் ... வைத்து மௌனியாயிருக்குமவர் என்பதையும்பற்ற, ... ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை இங்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இக்காலத்தில் ... மென்று சிலர் செய்துபோருகின்ற ... ரூபமான வியாபாரம் ...

விரோதம் என்று ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி வாதிக்க உபக்ர மித்து அதனை விஸ்தாரமாக உபபாதித்துக்காட்டின பின் ஸ்ரீமத்திருப் புட்குழிஸ்வாமி "இது ப்ரமாணவிரோதமானாலும் எங்களுக்கு சிஷ்டாசாரஸித்தமென்று கொண்டு இதைநாங்கள் விச்வஸித்திருக் க்குறையில்லையே" என்று முடிவாக ஸாதித்தாரென்றும், அதுகே ட்ட குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி "ப்ரமாணவிரோதமென்றபோதே இது சிஷ்டாசாரமன்று என்பதும் தீர்ந்ததுதானே" என்று ஸாதித்தாரெ ன்றும் அவ்வளவோடு இருவர்க்கும்வாதகோஷ்டி ஸமாப்தமாயிற்றென் றும் அடியேன் பரிசிஷ்டக்ரந்தத்தில் எழுதியிருந்தேன். இதைப்பற்றி வெகுஅவலீலையாக தூஷண முரைக்கப்புகுந்த இப்பெரியவர் "பக்ஷத்வயத்திற்கு ப்ரமாணமும் எவ்விடத்திலே? ப்ரமாண முண்டானால் ப்ரமாணமே ஸ்வதந்த்ரமா அநுஷ்டாநங்கள். அங்கு பக்ஷ ஸமயம் எதுக்கு? மார்கழிமாதத்திலே... ......" இத்யா திகளை யெழுதியுள்ளார்.

அத்ரோச்யதே. இவ்விஷயத்தில் நன்குவிசாரித்து நிஷ்கர்ஷம் செய்தவர்கள் மீமாம்ஸகர்கள். ததாஹி. ஆசாரத்திற்கு ஆசா ரமேவமேவ ப்ரமாணமும் கிடையாது. ஆசாரமேவ ப்ரமா ணாந்தரமூலமாகவோ, உபலப்யமாந ப்ரமாணமூலமாகவோ இருந்தாலொழிய அது சிஷ்டாசார மாகாது. இங்ஙனே கொள்ளாத போது ஆங்காங்கு அவரவர்கள் செய்து வருகிற ஸதாசாரங்களெல்லாம் சிஷ்டா சாரமென்று ஸ்வீகரிக்கவேண்டிவரும். ஹோளா என்கிற ஆசாரம் ப்ரமாணாந்தரமூலமாகியேயன்றோ ப்ரமாணிகமாயிற்று. அதற்கு வ்யாபகமான ப்ரமாணமும் உபலப்ய மாகவில்லை. பூர்வமீமாம்ஸை யில் ப்ரயோகவசநாதிகரணத்தில் ....

நாசாரேண ... ... ஸ்ருதிகாரணம் ஸ்ருதிம் ... ... ஸ்ருதிகளுக்கு, ஸ்ருதீநாம் ... ... ஆசாரஸ்ய ... ... அநுஷ்டாநஸ்ய" இதி ஒன்றை சிஷ்டாசாரமென்று எப்போது சொல்லலாமென்

ணில், ப்ரமாணவிரோதம் சிறிதுமில்லை; இருந்தால் அப்போது சொல்லலாம். ஒரு ப்ரமாணத்தோடாவது விரோதம் விளங்குமாகில் அந்த ப்ரமாணத்திற்கு உபஜீவ்யமான ப்ரமாணாந்தரம் கிடைக்குமளவும் ப்ரமாணவிரோதம் இல்லாதது ஸ்வாரம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று என்பது இதனால் ஸாதிதமாயிற்று.

ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமியும் ஸாரஸாரத்திலே "ஸ்வாராணாம் ஸ்ருதிமூலகதயா ப்ராமாண்யம் ஸ்ருதிவிரோதே து ந ப்ராமாண்யம் யதா ஸந்த்யாவந்தனாவரிணயாத்யாசாரஸ்" என்று இவ்வர்த்தத்தையே ஊர்ஜிதப்படுத்தியுள்ளார்.

ஸாஸ்த்ரார்த்தம் இங்ஙனே திகழும்போது இப்பெரியவர் எழுதுவதென்கொல்? "அத்ருஷ்டார்த்தமெனவழங்கும் ஆசாரம் ப்ரத்யக்ஷ ஸ்ருதி ப்ரமாணவிரோதம் தெளிவாகில் அத்ருஷ்டப்ரமாண விரோதம்" என்று கொள்ளியாகக்காட்டி ஸ்ரீமத்குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி நிரூபித்துக்கொண்டேயிருக்கும்போது பூர்வாசாரமே ப்ரமாணம் என்பது அதற்கு எங்ஙனே வடிக்கும்?

உங்களுடைய ஆசாரத்தில் நான் காட்டின ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணவிரோதத்தையும் தேசி ஸ்ரீ ஸூக்திமத விரோதத்தையும் நிரஸிக்க வல்ல ப்ரமாணம் உங்களுக்கு ஒன்றுமில்லையென்றபோதே உமது ஆசாரம் பூர்வாசாரமுமன்று என்பது ஸித்தமாகவில்லையோ? என்று குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி அருளிச்செய்தது ஸாஸ்த்ர ஸாமான்ய ஸம்ப்ரதாயஸித்தமேயாகுமென்பதை ஸாஸ்த்ரவிமர்சார்கள் உணர்வர்கள்.

இந்த விஷயமான ப்ரஸ்தாவத்திலேயே இப்பெரியவர் அடியேன் சென்னையில் உபந்யாஸங்கள் நடத்திவருவதைப்பற்றி ஏதோ இழிவாக எழுதநினைத்தும் ப்ராஹ்மணம் கேவலம் ஸ்ருதிவர்ஜிதம் ப்ரதிவெளியே* என்ற கணக்கிலே முறைதவறுபல்தானே எழுதிமுடித்தார். (அவருடையநூலில் பக்கம் 19ல்)

பட்டணம நற்சந்தியிலே இவர் (அ ் ண ் கராசாரியர்) உபந்யஸிக்கிறரேன்றும ே ழ்விப்படுகிறேம்'' என்றெழுதியுள்ளார். இ ் த இப்பெரியவர்க்கு விவக்ஷிதமென்னவென்றால் சென்னையில் டைவீதிகளில் ே ட்பாரி ் றிக்கே உபந்யஸிக்கிறனிவனென்று ஏதோ இழிவா எழுத நினைவு. வெளிவந்த சொல்லோ இந்த விவக்ஷைக்கு விபரீதமா வுள்ளது. நாற்சந்திக்கும் நற்சந்திக்கும் வாசி பறிந்திலர். நற்சந்தியிலே என்றெழுதியுள்ளவிவர் நற்சந்தி யென்பது நல்லோர் கூட்டம் ' என்ற தமிழ்நிகண்டுவை உணர்ந்தேயி ருப்பா. உண்மையில் பல்லாயிரம் நல்லோர்கூடுமிடத்தில்தான் சென்னையில் அடியேன் உபந்யஸித்து வருவது. அந்த உபந்யாஸ ஸபையின் வைபவவிசேஷங்களை, பவஞு ஆனிமாதத்தில் வெளி வந்த வேதாந்ததீபிகையே விரிவாக வெளியிட்டுள்ளது. அந்த யாஸத்திலிருந்து சில பங்க்தி ளை இங்கு எடுத்தெழுதுகின்றேன்,

"பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனுடைய ஸந்ததியில் தோன்றினவரும் அந்தத் திருவம்சத்திற்கு ஏற்ற ஞான அனுட்டானங்கள் நிரம்பப்பெற்றவரும் நாடெங்கும் பரவியநற்புகழ் பெற்றவருமான ஸ்ரீகாஞ்சீ அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின் கல்வித்திறத்திலும் உபந்யாஸசைலியிலும் க்ரந்தலே வைகரியி லும் ஈடுபடாதவர்கள் பெரும்பாலும் இருக்கமாட்டார்கள். ஷெஸ்வாமி ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையிலும் தமிழ்ப்பாஷையிலும் இயற்றி வெளியிட்டிருக் கின்றவும் நாளைக்கும் வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றவுமான பற்பல அரும் பெரும்நூல்களினுல் இவருடைய பயபாஷாப்ராவீண்யம் ஒப்பற்றதென் பது உலகமறிந்ததாகும். ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் அனேக பாகங்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான வியாக்கியானங்கள் வெளிவந்து பண்டித பாமரவாசியில்லாமல் ல்லோருக் கும் மிகப் பயன் பட்டுக்கொண்டிருப்பதுபற்றி நாம் அதிகமாகச்சொல்லத் தேவையில்லை. இவருடைய அதிசயங்களெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த ஸ்வாமி மூன்று வருஷகாலமாய் சென்னைமாநகரில் சனி ஞாயிறு தோறும் அருளிச்செய்து கொண்டுவருகிற அமுதமொழிமயமான உபந்யாஸங்களின் சிறப்பு விலக்ஷணமானது. சென்னைப்பட்டணத்தில் வித்வான்களுடைய உப ் யாஸங்களை அடிக்கடி டத்தி ் க்க அநேகஸபைகளும் சாரிடிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ப ளுள் பகவத்கதாப்ரஸங் பா என்பது ஒன்று. மற்ற எல்லாஸபைகளைவிட இ ் த பையே சென்னையில் முதன்முதலாக ஏற்பட்டதென்றும் இது சிறந்த பிரமுகர்களால் ஸ்தாபிக்கப்

பட்ட தென்றும் தெரியவருகிறது. இந்த ஸபைஏற்பட்டு இற்றைக்கு 40 வருஷங்கள்போல் ஆகின்றன. இதுவ ரயில் இந்தஸபையில் அநேக வித்வான்களுடைய ஹரிகதாகாலக்ஷேபங்களும் ஸங்கீதக்கச்சேரிகளு உபந்யாஸங் ளும் விசேஷமாக நடந்திருக்கின்றன. ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ப்ரஹ்மஸ்ரீ பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியாரவர்கள், பருத்தியூர் கிருஷ்ண சாஸ்த்ரியார ர்கள் பண்டிட் லக்ஷ்மணாசார்யரவர்கள் முதலான மஹான்கள் இந்த ஸபையில் அநேக காலக்ஷேபங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். தங்கசாலை வீதியிலுள்ள தொண்டமண்டலம் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் நடந்துவருகின்றன. ஷை ஹால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வீற்றிருக்கக் கூடிய மிகவிசாலம் அ மந்தது. 1931ஆம் ஞு ஜூன்மாதத்தில் ஸ்ரீ அண்ணங்கரா சாரியர்ஸ்வாமி ஷை ஸபையில் உபந்யாஸங்கள் செய்தருள நியமிக்கப்பட்டார். புஸ்தகம் வைத்துக்கொள்ளாமலும் கைக்குறிப்புகளுமில்லாமலும் கங்கா ப்ரவாஹம்போல் ஸ்வாமி ஸாதித்துவரும் உபந்யாஸங்களைக்கேட்டு அதிசயப்படாத ர்கள் யாருமில்லை. வால்மீகிராமாயணம், கம்பராமாயணம், பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் பாடல்கள், திருக்கோவையார் முதலான தமிழ்க்கிளவி நூல்கள், காவ்ய நாடக அலங்கார ச்லோகங்கள், ஸகல ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள், ச்ருதி இதிஹாஸ புராணங்கள் ஆகிய இவ்வளவையும் இனிமையாகப் பொழிந்துகொண்டு ஸ்வாமி நிகழ்த்தும் உபந்யாஸங் ள் மிகவும் அருமையானவை இப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் விசேஷார்த்த உபந்யாஸம் இதுவரை எங்கும் கேட்டதில்லை என்றே பலரும் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். ஆயிரம் ஜனங்கள் கேட்டுக்களித்து வருகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ. யம். ஏ. முதலான பட்டப்பரீக்ஷைகள் தேறி வர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் வடமொழிப்புலவர்களும் பலவகை உத்யோகஸ்தர்களும் வியாபாரிகளும் அநேகமத ஸம்பிரதாயஸ்தர்களும் திரண்டு மிக்க குதூஹலங்கொண்டு கேட்டுக் களிக்கும்படியாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது இவ்வுபந்யாஸம்."

என்று நான்கு வருஷங்களுக்குமுன் வெளியிடப்பட்டுளது.

இபபடி வெளியிட்டிருக்கிற பத்திரிகை எது? உலகப்பிரசித்தமான வேதாந்ததீபிகை அது யாருடையது? இவர்களுடையது. ஸ்ரீ வி. வி ஸ்ரீ ஐயங்கார் நடத்திவருவது

"ஶ்ருதாராஜஹிகாசுகீ ஸாவஸநஂஶ்ருணுஹிஶோதாஂஹிதாஂ ஶேரிஷஸ்ஸுகுமாரீதஂ ஸாமஹிதஂஸஸுக ஊதீயகெ ச| கூஷாநஂ ஸாவஹஂ விராஜ ஹாதகெஶிஷுஷுஜராஸாதிதஃ வக்தாஸஂவஷதி ஸவஸிக கா ஶமயிஶுஂஶாயெஷுராவஹாநு||" என்று ஸ்ரீ

அஹோபிலமட வித்வத் சிகாமணி ஒருவர் அந்த உபந்யாஸ ஸபா மண்டபத்தில் (8-5-38ல்) பரக்க உபந்யஸித்ததும் ப்ரஸித்தம்.

இதர ஸம்ப்ரதாயஸ்த வித்வான் ஒருவரும் அவர்களது பத்ரிகை யொன்றும் இங்ஙனே புகழ்ந்திருக்க இப்பெரியவர் தமது ஆத்மகுண பௌஷ்கல்ய விசேஷத்தாலே இப்புகழினைத் தாமும், இவருடைய நினைவை இவருடைய சொல்லும் பின் செல்லமாட்டாத அபிப்ராயத்தையே ரஸிகர்கள் குறிக்கொள்ளவேணும். நம் நூலில் “ தன்னை மறந்தலைப்பழித்த கலையில் தன்னைப்புகழ்தலும்தகும் ” என்னொரு ஸூத்ரமுள்ளது. பிறபெரியார் புகழ்ந்தவற்றை எடுத்துக்காட்டினவத்தனையே இங்கு.

அத்ருஷ்டார்த்தம் என்கிற [ஏகதேசி யின்] ஒரு அனுஷ்டானத் தைப்பற்றின தத்துவமும், இதில் நம்தேசி னுடைய திருவுள்ளம் இன்னதென்பதும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நன்கு தெரியவேண்டியது மிகவும் அவசியமேயாதலால் இதைப்பற்றின விசாரத்திலே இப்பெரிய வர் பிரவேசித்து, முன்னிலும் நன்றாகப்பரமார்த்த ப்ரகாசநத்தை நாம் செய்யும்படிக்கு அவகாசமளித்ததற்கு நாமும் நல்லுலகமும் பெருநன்றிபாராட்டுதலே நன்று.

ஶ்லோ. த்ரைவித்யவ்ருத்தஸாமிவ்யூஹப்ரபிஷ்க்ராஸ:
ஜஜம்பாலஸம்பாய ச்விஜஜரிஷாஸ:
யா தச்சோ்வாசோ க்ருஹீதஸூத்ராஹம்
த்ரைவித்யவ்ருத்தஸாமிசாரீத்ருஷ்டிவஷீ।

தஸ்மாத்தச்சரிதாநுஸந்திவிஷயாநுயாயாம்ருதோமெஷிதம்
சாஹஸஸ்ராஹிரம்பி: வம்பா ஸசஜநி ப்ராஜ்ஞாஸ்யாஜ்ஞாம்
சசம்। தாசாஜ்ஞாசவதம்ஸயநுயசுலிவம் தாச்ரு ப்ரவெநத்ருயம்
தஜ்ஜைஷ்த்ருவஙள விரம் நிமசவச,வஸ்ருஹ்ருந நிசு்ஸதாரா:।

சுஶோதா ரவேசஙசதிதாராசவயெயு॥

மிகவும் வயோவ்ருத்தரான இப்பெரியவர்க்குச் சிறியேன் பணி வுடன் பணிப்பதொன்றுண்டு. ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனும்

உச்சிமேல் வத்து மெச்சின ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யசா'ஸ்த்ரத்தில் இன்ன விஷயமுள்ளது என்று மறியகில்லாதவிவர் அடிக்கடி ஸ்நாவஷ்டம்பமாக அதனை இகழ்வது ஸ்ரேயஸ்கரமன்று. மஹாப்ராஜ்ஞரான ஸ்ரீமதுவேஹோபிலநாராயணஸ்வாமி தம்முடைய புருஷகாரமீமாம்ஸையில் *ஸகிமஸாரஸாரஸம் ஸ்ரீவசநபூஷணம்* என்று போற்றினவிந்த திவ்யசாஸ்த்ரத்தை இழந்து அபசாரப்பட்டோமே'' என்கிற அநுதாபத்துடன் ;ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமி செய்துகொண்ட நிஷ்க்ருதிகள் ஜகத்ப்ரஸித்தம். இதெல்லாம் இப்போது கல்பிக்கிற ஐதிஹ்யமென்றாலும் என்க.

ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யார்த்தங்களை ஒன்றுவிடாமல் தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளிலே தேசிகன் அப்படியப்படியே அமைய வைத்திருக்கின்றாரென்னும் ....த்தை அணுமாத்ரமேனும் அபலபிக்கப்போகுமோ? இவையெல்லாம் ஏற்கனவே அடியேன் ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தி முதலியவற்றில் விரிவா நிரூபித்துமிருக்கிறேன். இப்போதும் அபூர்வமாகச் சிலதேசிக திவ்ய ஸூக்திகளை யெடுத்துக்காட்டி ஸஹ்ருதயஹ்ருதயாஹ்லாதகாரிணிகாநு.

நாமாக ஒரு ப்ரவ்ருத்திசெய்ய முற்படலாகாதென்றும் ப்ரபத்திநிஷ்டையுங்கூட எம்பெருமானருளாலே வாய்ப்பதொன்று என்றிருக்கவேணுமேயல்லது அந்த அத்யவஸாயத்தை நாமாகச் செய்துகொண்டோமென்று நினைக்கவும் கூடாதென்றும் இப்படிப்பட்ட அர்த்தவிசேஷங்களையேயிறே பிள்ளையுலகாசிரியர் அருளிச்செய்வது. இவ்வர்த்தங்களிலேயன்றோ உத்தமக்கு வித்வேஷமுள்ளது இவ்வர்த்தங்களைத்தான் ஸ்வாமி தேசிகனும் சிலாகியாக கூலங்கஷமாக அருளிச்செய்கிறார் என்பதை யுணர்ந்தால் வித்வேஷப்ரஸக்தியில்லையே. ஸுதரா தேசிகன் பக்கலிலும் வித்வேஷம் வஹிக்க வன்றோ ப்ராப்தமாகும். மேற்குறித்த அர்த்தவிசேஷங்களை தேசிகன் அருளிச்செய்திருக்குமிடங்களில் சிலவற்றை இங்குக்காட்டுகின்றேன் ;—

'ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் * தவாம்ருதஸ்யந்திநி பாதபங்கஜே நிவேசிதாத்மா * என்றவிடத்தில் ''ரக்ஷணோபாயத்வேந *இத்யாதி

வேஜியோமகுதூஜ க்ராஜிவாஜி கா ஸுமெவ ஜுராஸாவஸாவிதா வேஜிரிதூயஃ'' என்றும் "ஸூத்ராஷமெ ஐநாசிை ஸமநு ஸமைவாத்ர பரிமொஜூ'' என்று மருளிச்செய்தார். அதிலேயே (ச்லோ. 45ல்) ஸுமிகஷ உஜ* என்பதற்கு மூன்று நிர்வாஹங்கள் அருளிச்செய்கிறார் மூன்றாவது நிர்வாஹமாவது, "ஸுயஜு ஸுமி நஃ கஷயதீதூஃ; ஜைத்ருஜாநாம் ததூத்ராஷாயஹாய ராஜஸாவிஜி வாஜவாஷஜஷு தா." என்பதாம். இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளால் விளங்குவதென்ன? ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யார்த்த மத்தைப்போக்கி வேறொன்றில்லையே.

"ஆநந்தமயனை எம்பெருமானுக்கும் உபாதேயத்வம் கூறு கிறார் பிள்ளைலோகாசாரியர்" என்று இங்ஙனேயொரு ப்ரபல தூஷணம் பெருகிச்செல்லாநின்றது. அந்த ஸ்தோத்ரரத்நஸூக்தி லேயே (அதே 45ஆம் ச்லோகத்தில்) *ஸுவதூவெ* என்று விவரித்தருளாநின்றதே சிகன் "ஸுவதூவெ ஸுநாதா நாநாவதி ப்ரியஸுநாயெந ஸநாயஃ ஸமாவஸிததிதூஃ." என்றார். ஆச்சான்பிள்ளைகூட இவ்வளவு அருளிச்செய்திலர். இந்த ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருள் என்ன? விவரிக்காமல் வேண்டிய ச்ரமத்தை தேசிகன் நமக்கு வைத்தருளவில்லையே. [ஸுவதூவெ ப்ரியஸுநாயெந] என்கிறார். ஆபத்காலங்களில் பிராட்டி ஸ்ரீமன் எப்படியிருப்பன் என்பதிலும் விப்ரதிபத்தியுண்டோ? நாயெந என்கிற சொல்லாலே லோகத்ருஷ்டியையும் பயன்கொண்டருளுகிறார்.

இனி இதெல்லாம் சாஸ்த்ரார்த்தமன்று அதிவாதம் என்னப் பார்க்கவேணும். எவ்விதமாவது நிர்வஹிக்கக்கொண்மின். நம்பிள்ளை பிள்ளைலோகாசிரியர் போல்வார் அருளிச்செய் அர்த்தங்களையே தேசிகன் இன்னும் சிறப்புப்பெறுவித்து விஸ்தரித்து அருளிச்செய்கிறார் என்பதுதானே தேறிநிற்கின்றது. பக்கங்களிலே கடுபடப்புகுந்து உள்ளங்குழைந்து அருளிச்செய்யும் இவையா அதிவாதமென்பது? இதுவன்றோ நமக்கு காரணம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அவதாரிகை முற்றிற்று.

விஷயஸூசிகை.

இந்த அத்ருஷ்டார்த்த ர்வஸ்வ க்ரந்த்தில் விரிவா நிரூபி ப்பட்டுள்ள மு கிய விஷயங்களாவன:

1. எம்பெருமான் ஸ்வஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ளுக்கும் னித்தனி ப்ரபத்தியை எதிர்பாராமல் முக்தியளிக்கிறனென்பதை ஸ்ரீபாஷ்ய ச்ருதப்ர ாசி கயிலும் தத்வடீகையிலும் நிரூபித்துள்ள வகை கள்.

2. ஸ்ரீம ரஹஸ்யத்ரய ாரத்தில் த்வயோச்சாரணநுச் ர த்தாலே ப் பத்தியநுஷ்டானம் பிறந்த ா வாமி ரதி நிருப்பதைப்பற்றின விவரணம்.

3. ஸவப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியெ ை மீமாம்ஸா நியாய ளை ெ ண்டும் பர நிரூபித்தல்.

4. சரணாகதி கத்ய தக் த்தை நிரூபித்தல்.

5. ந்யாஸதில த்தில் முக்கியமா வுள்ள இரண்டு ச்லோக ளி பொருளை மி விரிவா விவரித் ல்.

[illegible]

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

"ஸ்ரீதேசிகதர்சநகண்டகோத்தாரக" பிருதபாஜா

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதி பயங்கர அண்ணங்கராசார்யேண ப்ரணீதம்.

அத்ருஷ்டார்த்தலாவலவம்

ஸ்ரீமல்லோகார்யபாதை: ப்ரதமகுருவரை:
ஜுஷ்டம் ஸாமு ஹ்ருத்யஜந்ம யஜ்ஞநாவிதம் ।
நாநாப்ரந்தைஸ் ஸுஷ்டு நிர்ணயஸுஸ்திராபோர்
ஜாதோ, பதே பெஷ்டநாயம் மநாநேதம் ।
ஸ்ரீமதேதாஞாய் மநாணாம் பஹுஸ்ஸூக்தை:
குருபரம்பராய ஸ்வாணஸ்ஸீஷாஸ்தி ஹ்ருதயம்
குஷிக்ஷவஞ்சேஷ நிபந்தோ பயமோமேத்யா
நித்யம்ஜீயாக ப்ரளஸ்லியோட்ப்ராவதாரஞ ॥

ஸமோநமோத்யாதிசவத்யஸிதயாய்
வ்யாவ்யாநேது யுத ஷதக்ஷ்ரதிஸம் ।
ஸயாதந்யஷாம் அபஹாநாம் விஷயாணாம்
பெஸத்யாயோஸ்வநஸத்ரஸநிவாயம் ।
அபம் ஸ்ரீஸத்ராஸாவபஜஸநிவாதாஸ்ஞவிஸவா
ஷிதா:, காமெகவிம்ஸ்ச தநா தத்ராஹிஸவதாம்
ஸவாவயெவிப்ரா ஸிஜகாயஜகமெகநிபதா
ஸவஸ்யம்தை:காயம் ப்ரதிநிஸத்ரஷாயந்டநம்

வாபது ரீதோ யதிராஜஸ்ஸிஷ்யம்
வேதாஞஸம்யாஹிமாப ஸ்க்திநிஷம் ।
ஸ்ரீவைஷ்ணவாநெ ப்ருக்ஷா நதத்ரஸ்ரஷி
நிக்ஷேபஸ்ஸமேதி நிபயாஸ:

ஸ்ாஃஜஸாய்ஷ ஸ்ாயவிமெஷஃதி
ரூய ாதவிஃ ஹாவிதஷஸ,தழ
கதிதிரு காயிக ாயஃஹமெ
விஃயதஷய-ெநிவிஃ ஷவிரா

யமாகாஉ அாணெதெ தெராஹாநிந ாவிந
ஸாகஷிகெ ஃதவெஷாயவ ாயஃஹஸாஉதுவிவஷதெ
ஜெமி ஃமஃநகண ஹாரீதஷாவஃபயாவிஃதஸாமிாஃயா
வாஃஹயஜ்ஞா மவிஹாரீ நஷாஸவிஅாவிநி ஃ ாமீ [ஸ்ரீ

வரிவாஃவரிஹாஸஹரிதாஸ கூதிஷு
ஷூதிவக்ஷிருவிதாஸ ஷ ஷிகி ஹொ
நிம ாஜமா யஃநிாவஃஷஹூாய
நிவிரு ஃ விவுரணாஃ உயரொக்ஷி நி மெ

சருதபர ாசி ாதத ட ா ரஹஸ்யத்ரயஸாராாதத நிருபணம

பர புருஷாாத், மெ கிற அரும்பெரும்பேறு பெறுதற்கு நாம் ஒரு உபாயாநுஷ்டா ம் செய்தே தீரவேண்டுமோ? அ து ருத ருத்யர் ளான மஹாசார்யர் ளு டய ஏதேனுமொரு ப த விசே ஷத்தாலேயே நா பேறுபெற்ருேமா விரகு டா? என்றுவிமர்சி கும வில், ஸ்ரீஹாஷ்யத்தி மங் ளச்லோ மான * அகிலபுவந ந்மேத்யாதியா ஸ்ரீஸு திதியிலேயே ம கு தெளிவு பிற குமாறு ாணலாம்

அதில் விநதவிவித பூதவ்ர தாகைக்ஷகதீக்ஷே எ பதா த்விதீயாசம் இ சே சேமித்திரு கும் ஓர் மஹாயத் த நியி ா நெஞ்சிற்கொள் ே ணும். [வி த ண கின விவித பல ப் பட்ட பூதவ்ராத ப்ராணிஸமூஹங்களே, ரக்ஷ ரக்ஷிப்ப தயே ஏ தீக்ஷே மு கியமா விரதமா கொண்டவ] எ று சப்தா ஃ இங்கு பூதவ்ர த என்றவிடத்தில் சருதப்ர ாசி ா ார்

ரும் (தத் டீ யில்) ம்தேசி னும் நிரூபித்தருளியு ள விசே ஷார்த்த ' ெ ஞ் சயுருக்குகின்றது.

பூதவ்ர தமென்பதற்கு ப்ராணி மூஹமென்று பொரு ா ளூலும் இதில் சிறிது உட்புகுந்து ஆராயவே ண்டும். ப்ர ஹ்மண மூஹமென்று சொன்னால் பிராமணர் ளிற் ாட்டிலும் வேறு பட்ட ஸது இங்குத்தோ 'று தில்லை பல ப்ராஹ்மணர் ளி' திரட்சி யயே ய 'ரே ப்ராஹ் ண ஸமூஹமெ 'று வ்ய ஹரிக் ரேம் ரா பரிஷத் எ 'னுமிடத்திலோ ன்னில் இப்படியில்லை. பல அர ர் ளின் திரட்சி ய ராஜபரிஷத்தென்று சொல்லுகின்றி ே ரம் மந்த்ரி ளும் ப்ர ஜ ளுமாகிய இதரா ளும் அரசனோடு கூடியிருக்குமிருப் பயே ரா பரிஷத்தெ 'கிரே' ப்ர ஹ்மண ஸமூஹ எ 'றவிடத்திலு' ரா பரிஷத எ 'றவிடத்திலும் அவி சேஷேண ஷஷ்டீதத்புருஷ மா மே கொ 'ளுகிறோம் மா த் தில் ரசியில்லையாயினும் பொருளில் நெடு ரசியு 'ளது.

இவ்விடத்தில் ஹிதவ ஸுவ்ர்த ஹிதவ்ர்த; ஸ ப்ரீதஸ ஸுநொவிததவலகாரணாகஹமவத ரக்ஷார்ஷத ஹிவ்ரய வஸஉந்ஷ வக்ஷீவா யெ உெவெஷவ ஸ ஸ்யா தெநெ தெ வ்யாஸஞ்ஜிதஷிஷா வா வஉ இத்யாதியா வுள்ளது ச்ருத ப்ர சி ா ஸ்ரீ ' தி. வி த ப்ரா ணி ளைமாத்திரம் ரக்ஷித் கயன்றி 'ே அந்த ப்ராணி ளோடு ஸ' பந்தம் பெற்ற ர் ளையுங்கூட அ ா ளுடைய [வவஉதிஷஉஷ விநதவ்ராணி ளின்] வி தியே ாரணமா ரக்ஷி 'கிற ' எம்பெரு ா ' என்றதாயிற்று. இங்கு ' ததலவ ாரணாக என்கிற ஸ்ரீஸ 'தி மி வும் வ்யெயம். ம் தேசி ன் இ ' த் த தத் டீ யில் வெகு அழ ா உபபாதித்துப் பொருந்த 'கிறார் அ 'விடத்து ஸ்ரீஸக்தியா து " ஹிதஸ ஸுவ்ர்த து தாநி தீயாநிஅ· ஷஷாஸ ஸுஙஸா ரநெநாகெ கநயா வ்ர தஸஸுநெரவெக்ஷாக். நஹஜஸஜவக ஸ ஹதா நாஜெவ வ ரதீஃ ஹொவாவிவஉா। இத்யாதி· மூலத்தில் ரக்ஷாபதத் த லே விவக்ஷிதமான ரக்ஷணம் கஸாயாரணஸ வாஉவ்யோ

நஶ்யஶோகஹ்ஸெவைஶ்யவஹநாஹம் என்று நிர்ணீதமாயிருக்கையாலே இந்த ஶோகவ்யாஹநம் விநத ஜந்துக்களுக்கு மாத்திரமன்று தத் ஸம்பந்தஸம்பந்திகளுக்கும் ஸுவ்யதிஹதம் என்கிற அர்த்தமே நம் தேசிகனுடைய [மேற்குறித்த] திவ்ய ஸூக்தி ளாலும் விஶதீ க்ருதமாயிற்று.

இனி ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தி பரிசீலனம் பண்ணுவோம். அதில் க்ருத க்ருத்யாதிகாரத்திலே அநாதி காலம் ஆஜ்ஞாதிலங்கனமடியாகவுண்டான ஜந்மவ்ருக்ஷத்தாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்த நமக்கு வ்யவஸாய ஸுஹ்ருதிஷயான பகவத் க்ருபயடியாகவுண்டான ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயீகாரத்தாலே வந்த அயோதாரணாதபரோதாரணத்தாலே ஸுவ்யத்யயநம்ஷாநம் பிறந்த பின்பு ஶரணாகதிவஸாநங்களில் இதுக்குமேல் ஒன்றில லாமையாலே நிரூஹ ஹேதுக்களையெல்லாம் க்ஷமித்துத் தீர்ந்த டியவர்தம்மைத் திருத்திப் பணிகொள்ளவல்ல ஸர்வசேஷி யான ச்ரிய பதி தன்பேறாகத் தானே ரக்ஷிக்குமென்று தேறி நிஹபரணுயிரு . இதுஸாமாந்ய என்கிற ஶரணாகதிவாக்யத்தினுடைய தீர்ந்தபொருள் என்றருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்திகளில் தெளிவுபிறப்பிப்பன இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருள் விவரண நிரபேக்ஷம். ஸதாசார்யகடாக்ஷவிஷயீகாரத்தாலேவந்தஅயோ தாரணாதபரோதாரணத்தாலே ஸுவ்யத்யயநம்ஷாநம் பிறந்தபின்பு என்கிற வாக்யமொன்றே இங்கு ஸாரதமமானது. அயத்தை ஆசார்யன் உச்சரிக்க சிஷ்யன் அதைப் பின்பற்றி அநுச்சாரணம் பண்ணுவதனால் ஸுவசநம் தேறுகின்றது என்று ஸுஸ்பஷ்ட மாகக் காட்டியருளினார்.

மந்த்ரங்களானவை ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தஶக்தியாலுமாக இரண்டாலும்கார்ய ங்கள் அயோதாரணாதபரோதாரணமென்பது திருவிலச்சினையின்போது மந்த்ரோபதேஶகாலத்தில்தான் ஸம்பவிப் பது. மற்றொருபோதிலும் கிடையாதென்பது நிர்விவாதம். ஸம யாந்தரத்திலே இதைப்புதிதாக ஏற்படுத்திக்கொண்டாலும் விபரீத மேயாகும். ஸைவம், அயத்தை ஆசாரியன் உபதேசிக்க சிஷ்யன்

அதைத் தன்வாக்கினால் உச்சரிக்கும்போது இதன் பொருளை அறியப்பெறாவிடினும் ஸம்ஸ்காரத்தாலும் காயக்லேசம் இது தனக்கு அசக்யமாகையாலே அப்போதே இவன் ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவனாய்த் தேறிவிடுகிறானென்பது ஸுஸ்பஷ்டமாக விளங்குகிற தேசிகன் திருவுள்ளம்.

ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியென்று பரக்க நிரூபித்தல்

ஆவர்த்தநாநுஷ்டானமென்று வாசகம் காண்கயாலே இது வொருகாயக்லேசரூபமாகத் தோற்றியிருக்கு மென்று நினைக்கவேண்டா. உபவாஸாநுஷ்டானம் த்யாகாநுஷ்டானம் ஸம்ஹாரானுஷ்டானம். இத்யாதிப்ரயோகங்கள் பல காணுகின்றோம். இவ்விடங்களில் காயிகவாசிகவ்யாபார நிவ்ருத்தியத்தனைபோக்கி வேறொருகார்யத்தின் அநுஷ்டானமும் காணகின்றிலோம். 'வீடுமின்முற்றவும் வீடுசெய்து' என்றார் ஆழ்வார். இதில் வீடுசெய்து என்றவாசகத்தை நோக்கில் ப்ரவ்ருத்திரூபமான ஒருகாரியத்தைச் செய்யவிதிப்பதுபோல் தோற்றியிருக்கும். உண்மையில் அப்படியொன்றுமில்லை. ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர் ஸர்வத்யாகத்தைக் கத்ருத்வத்யாகம் என்பர்கள். யாவதி யாவதி ப்ரவர்த்தேத இத்யாதிஸ்தலங்களிற்போலவே விரக்தி விஷயாவ்ருத்தி நிவர்த்தேத என்னுமிடங்களிலும் ஸர்வத்யாகத்திற்கு கர்த்ருத்வமே சப்தமாகச் சொல்லப்படுகிறது. யாக யஜ்ஞாதிகளில் காண்கிற கர்த்ருத்வம் காயக்லேசவ்யாபாரரூபமாயுள்ளது. விரக்தி விஷயாவ்ருத்திகளில் காண்கிற கர்த்ருத்வம் நிவ்ருத்திமாத்ரமாகவுள்ளது. ஆகவே அநுஷ்டானாதிஸம்ஸ்காரணம் பூர்வபக்ஷிகளுக்கு கிஞ்சித்கரமேயாகும். ந்யாஸதிலகத்தில் "கருணைவிஷயம்" என்கிற (12) ச்லோகத்தில் * ஸப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி * என்று கணோக்தியும் உண்டு.

ரதாராதனாராதனயசேஷஸ்ய என்னும் வாக்யத்தை யெடுத்துக் கொள்வோம். இங்கே * ஜநிகர்த்ரு ப்ரக்ருதி * என்கிற வ்யாகரணஸூத்ரம் வித்வான்களுக்கு ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகும். இங்

கேஶிஶாவுக்கு ஐதிகத்ரகவும் உள்ளது. ஶிஶு தா ' விரும்பிச் செய்கிறகார்யம் என் வென்றுபார்த்தாலோ ஒன்றுமில்லையெ ' றே அனைவரும்சொல்லுவர்: நாம் ஶிஶுப்ராயரேகிடீர்

தண்ட ாரணியத்தில் பெருமாளைக் ' ட முனி ா ள் தம் மை * மஹாஹஸ்தாவுவொயநா * என்றுசொல்லி ' ெ ா ' டது ஸ்ரீராமாயணஶ்லோகம். ால்முட ' வும் நீட்டவும கூ மன் றி ' ே யுள்ள ஶிஶுப்ராயராகத் தம்மைக்கொள்ளும்படி அபே க்ஷித்த மஹர்ஷி ள்' என்று நம்தேசிகன் பணிக்கும்படி * தெத ஸௌஜிவாஹூஞம்ஜஷா வெயஉஅாரிண * என்கிறவிடத் திலே ய அாரிகளென்று க ர்களாகக்கூறப்பட்ட முனி ர் தாமே பெருமாளைக் ண்ட ாறே ஸாவயாயாத்ரு ' தெளியப் பெற்று * மஹாஹஸ்தா எ ' று சொல்லி ' ெ ா ' டா ' ம ' கு ாய்க் ' கூடிய பாசுர ' எதுெ ' றுபாரீர் ாயோடுநீடு ணி யுண்டு வீசு டு ' ால்நு ர் ' து நெடுங் ாலம் ஐந்து தீயூடுநின்று த ஞ்செய்யுமாற்றல் பெற்றவுங் ளை ான்மஹாஹஸ்தா என்று ெ ா ' ளப்போமோ? என்று பெருமாளு ' குத் திரு ுள் மா . உட ே [தவொயநா] என்றார் ள் அம்முனிவர். அ ர ர் ள்தந்தா மு ' கு ஶாஸ்த்ரமாய் வருகிற யநத்தை ஸவஜநீயமா ப்பற்றி யிருப்பர் ள் ாண்: அதுபோலே நாங் ளு ' தாவஸக்குடியிலே பிறந்த ாசியாலேதவஸிகளாயிருந்தால் தவஸீதா ஸஶிஶு என்கிறபடியே எம் ம ஶிஶுக்களாக ' ெ ாண்டு இர ' கியரு ே ளுமத்தனைபோ ' கி இதையிட்டுக் ண்ணழி ' பபார் ' லாமே . எ ' றுவிண்ணப்பித்தபடி

இப்படிப்பட்ட ஹ்ருதயஸ்ஸாராவஶ்லோகங் ள் பெரு கிச்செல்லும்குடியிலே பிறக்கப்பெற்றாலன்றோ பா ாய ம் தெரி விரகுண்டாவது. ஐய கௌவுகூஷீஶாவாயகஶ்லோகத்யாதி ா எ ' கிற ஸஹஷெஶிகஹ்ருஸக்தியின்படி ' கு ஸயு ஸா யஶாத்ருகூணமான ஶ்லோகத்தை காயக்லேஶஸாயுமும் ாய கெஶாவமுமான, ஹ்ருபாரமாக நினைப்பதும் அங்ஙனேசெய்து போருவதும் பொருத்தமு டத், ாகுமோ?

அடைக்கலப்பத்தில் 'பத்தி முதலாமவற்றில் பதியெனக்கு கூடாமல், எத்திசையுமுழன்றோடி யிளைத்து விழுங்காகம்போல் அ ட லம் ான் புகுந்தேனே' என்பது முதற் பாசுரம். ா ப ணின ப்ரபத்தியாவது ஸமஸ்த ப்ரவ்ருத்திவிரோதியான ஸ்வ ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியேயிறே. [ஸாதநநிவ்ருத்தி ஸமுதாயம்] என்றது ாண்மின் 'இரு யும் விட்டேனோ த்ரௌபதியைப்போலே எ ப்பட்ட த்ரௌபதி பண்ணின ப்ரபத்தியும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி யத்தனை போக்கி வேறொன்றில்லையே. 'மஜ்ஜமானமிதம் த்ராஹி ஸுஹ்ருத்ஸுஹ்ருத்ஜாதம்' என்னும்படியிருந்த ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ் ா கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தி யொழிந்து* உநவாசதிதஸ்வஸமிது* எ ன நின்ற நிலைமைதானே ப்ரபத்தியா ப் பேசப்பட்டது எ குமி ந மே ணலாம்.

ஸ்வ ப்ரவ்ருத்தி த்யாகமாத்ரமேவ ப்ரபத்திஸ்ஸ்வம் ஸமேது ஹ்ருதி
ஸாமர்த்ய ஸித்தி வ்யாஹாரோ விமரவாஷ விஜாயதாம்

ததேகோபாய யாச்ஞாவதிதமேவேஹ ப்ரபதநே
ப்ரவ்ருத்யாதிகோக்தநமது வடிதே தவிமஷமெ
மநஜே வாணாஸீ ஸமிஹாமிதி ததெ ப்ரபதந
ப்ரபாகர தக்ஷீணஞாகூ உஹவதிதி ஸ்தஷமஷதம்

ம ஸீராகஷீர உகாமஉஷகாகவஷணகூரதி-
த்ருவள யொவ்யாவாமஸஷிம ஸவத்த விஜஹதா।
கமீஜஜண யாதொ நவி ஹமிமிதெ்ய கமித
வ மாணெ தெநைவ ப்ரவதந கூருதிதெ்யஷ ஜமசெ

ஸஹாயா வாணாஸீ ஹூமஸநஹவஞீ வமிஹவ
வ்யாதாஸாய தஸ்ய ஷ்யஉ ஞயதீக்ஷ்யதநம்
யொ நசெஷஹக்யம் நவிகஞயஞீ தக ஹாகீ
ப்ரவணெத்யக்ஷ்ஸா ஷூகூததிவிநிவ்ரதெ்யவஹி பயள்

ஸாந்தீக்ஷணம் உபாஸ்ய தத்வம் ஐநகதநயாயாம் க்ருதவதா
ஜயந்தேநாகாரி ஸ்வதநவதி வ்ரதாச்யுத ஜஹ
வரி ஹ்ராஸ்யாஸ்ய த்ருஷ்டா ஸஹாவநேஷா ஹ்ரு ணந்தா
நிவ்ருத்திம் ஹி வ்ரதாக்தம் ஸ்வதநமிதோபதந்ஸ்யதி

அஷ்டமாசிக்வோக்தா ஹுநவதி தாயிஸ்வதநம்
ஸ்வதநாஸிவைஷ்யவம் ஸயதந நிவ்ருத்தி: யாவஹா
ஸ்வவ்ரதேதீஷ்டா கஷ்நஹ கி வக்தாஸாதிதம்
யதிஸ்யாக் கா ஹோ! காலாந்த க்ருவயா தமிவாணம்

அதஸ்ஸ்ரோதஸ்யக்த ஸ்வதநஸாவ்யா க்ருதிரஸை
தநைகொரவாயகவாஸ்யவஸிதிஸ் ஸாநஸகருதி
ஸ்வவ்ரதோஷயா அவிஜ நஹவேதாஸ்வதிஹெ
த்யஸை ஸிஸான்தோந ஸாதிரஸிஜ் நெறஷவிசா ॥

என்று ஸாந்த்யாஸ ஸ்லோகத்திலே சொன்னோம்

ஸ்வத்தியிஷ்டாஹகஸ்வாநாணத்தில், ஸாநேவேஸ்ஸிஜ ஸ்ய ஜ்யதாம் என்றிரு யாலே நிவ்ருத்திவமானதற்கு ஸ்வயா மயாநம் பொருந்தமாட்டாதாகையாலும் ஸ்வவ்ருத்திவமா யக்ஷங் ஞே அது பொருந்துமாகையாலும் ஸ்வதநமென்பது ஸ்வ வ்ருத்திரூபமா வேயிருக்கத்தக்கதென்று சொல்லுவது பாஷ்ய ஸ்ஹா ஷிதமாகாது ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் நிஷ்கர்ஷித்த வொருவிஷயத் தை இங்கெடுத்துக் காட்டி நல்தெளிவுபிறப்பிக்கின்றேன். [அதில் நாலாவது அத்யாயத்தில் முதற்பாதத்தில் மூன்றாவது அதிகரணத் தில் இதுகாணத்தக் கது.] ஸாதகன்விஷயத்தில் தஸ்யவதம் என்று உபக்ரமித்து நேகேஷோதாஸ்ஸாஹித்யம்நாஸம்யஹங்கஸா அந என்று ப்ரஜாபதிவ்ரதமென்று ஒருவிரதம் விதிக்கப்பட்டு ளது. இங்கு விசாரம் நடக்கிறது ஸாத்விகாவஷ்டிரேஷா 'தஸ்யவ்ருதமிதி' வ்ருதஸ்வைஷ உவக்ருஷ்ய அநயக்ஷ்ய யாஸ்வஷிவாஸநாக தஷநாமோயம உவஸம்ஹாரஸ்ய நிஷ் யோவி அநலைஷயாஸவ க்ரியா வியதே. அதஸாவ நக்ஷத்ரி ஸ்யாம் ரக்ஷணாஹா வ் கஷ்ரவக்ஷ்யெவ ஷக்ஷணயா விஸ

[illegible] இதனைச்சிறிது விவரிப்போம். [illegible] வ்ரதமென்றுபெயர். [illegible] விஷயத்தில் [illegible] என்று சொல்லியிருந்தும் [illegible] மொன்றும் மேலே சொல்லியிருக்கவில்லை. [illegible] என்றதத்தனை. இது [illegible] கார்யமன்றாகையாலே வ்ரதவிதியாக எப்படி ஆகும்? என்று பூர்வபக்ஷம். இத மேல் ஸித்தாந்தமாவது [illegible] என்று [illegible] மாயிருந்தாலும் அது [illegible] வொரு க்ரியையை விதிப்பதேயாகும்; அப்படிப்பட்ட க்ரியை எது? என்னில் “[illegible]” என்கிற ஸங்கல்பக்ரியயே [illegible].

[illegible] த்திலும் [illegible] ஒன்றுமில்லையானாலும் * [illegible] * என்று [illegible] க்ரியையாக விதிகாணப்படுவது [illegible] ஆகும். [illegible] என்று விதித்தபடி. [illegible] வந்து முடிந்தது. வேறொரு [illegible] ந்ததாகாது

[illegible]

இவ்விஷயத்தை [illegible] யிலே ச்லோகரூபேண எழுதிவைத்தோம். அந்தச்லோகங்களும் காண்மின். [illegible]

சக்ராங்கனம் ஸம்ஸ்காரம் ப்ரபத்திர் தீக்ஷா ததா
ந்யாஸ: ஶரணாகதி இதி பர்யாய வாசகா:
ப்ரபந்ந ஶரணாகத: ஸமாஶ்ரயண தீக்ஷிதா:
சக்ராங்கித: ஏகாந்தி இதி ஶப்தா: ப்ரகீர்த்திதா: ॥

ஸமாஶ்ரயணம் ப்ரபத்தி ஸம்ஸ்காரம் தப்த முத்ராதாரணம்
தீக்ஷா பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் ந்யாஸம் ஶரணாகதி
தப்த முத்ராங்கிதஸ்ய ஶங்கசக்ர முத்ராதாரண விதி
ஶுத்த ஸத்வ நாராயண விதி ப்ரபத்தி யதா

ஸமாஶ்ரயண ப்ரபத்தி ஸம்ஸ்கார ப்ரபத்தி ஏகாந்தி வைஷ்ணவ தீக்ஷா
ஸம்ஸ்காரம் ப்ரபத்தி ப்ரபந்நத்வ ஸம்பாதக விதி ப்ரபத்தி ॥

ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினவர்கள்' என்று ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந மிஶ்ரபாதர் ஸ்ரீஸூக்தி காண்கையாலே ப்ரபந்நம் ப்ரபத்தி ரூபமாகவேயிருக்குமென்பதும் விலக்ஷண ஸம்ப்ரதாயம். ஸமாஶ்ரயணமென்றால் தன்னகத்திலிருந்து பெரியதொரு மூட்டையைக்கொண்டுபோய்க் கோயிலிலே வைப்பது என்று பொருளன்று 'ஆத்மாத்மீய பரந்யாஸம் ஸ்வரக்ஷண பரஸமர்ப்பணம் ததா ப்ரபத்தி' என்று ஸ்வாமி பராஶர பட்டர், "ஆத்மாவை ஸமர்ப்பணம்" என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளில் [illegible] காண்க. ஆசார்ய ப்ரபத்தியும் [illegible] விக்கக்கடவேனல்லேனென்று ஸங்கல்பம் கொள்ளுகை [illegible] ணமென்னுமிடம் ந்யாஸதஶகம் முதலாக ஸகலதேசிக [illegible] தங்களிலும் ஸுவ்யக்தம்.

ஸமாஶ்ரயண ப்ரபத்தி ஸம்ஸ்கார ப்ரபந்நாநாம் ஸதாஸந்தத்யா:
ப்ரபந்நதிவ்ய ஸம்ப்ரதாய ஸம்ஸ்காரேண ஸமுத்தம் ॥

ஸ்ரீ இனி சரணாகதித்வ தத்வ நிரூபணம்.

எம்பெருமானார்போன்ற பூர்வாசார்யர்கள் ஶாஸ்த்ராதிகளிலருளிச்செய்ததுகொண்டும் ப்ரபத்தியை ஸ்வரூபயோகமாக ரூபமெனப்

பொருந்ாது. ஏற்கனவே திருவுள்ளத்தில் நிலைத்துநின்ற அத்யவஸாயத்திற்கு ப்ரகாசகங்களாய் தத்ஸ்வரூபங்களாய் விளைகின்ற வாசிகஸூக்திகளும் காயிகாநுஷ்டாநாதிகளும் ஸ்வரூபத்திலே புகுமத்தனை.

பங்குனியுத்தரத்திருநாளிலே திவ்யதம்பதிகளின் முன்னிலையிலே எம்பெருமானார் ப்ரபத்திப்ரயோகம் பண்ணியருளினாரென்றால், ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தைக்குலைத்தும் 'சிற்றவேண்டா சிந்திப்பேயமையும்' என்ற ஆழ்வாருபதேசத்தைக்கடந்தும் ஏதோ பண்ணியருளினாரென்றபடியன்று. ஸர்வாசார்யரான பின்னானார் உய்யும்பொருட்டு திவ்யதம்பதிகளுக்கும் தமக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தை ப்ரபஞ்சீகரித்தருளின வித்தனையே இங்கு தாத்பர்யம். இவ்வர்த்தத்தையே தேசிகனும் '[illegible] யாதோ யோஸௌ வாசா [illegible] ப்ராஜ்ய ப்ரகாசயதாம் [illegible] த்யாஸா.'' என்ற ச்லோகத்தினால் அருளிச்செய்தார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக ([illegible]) [illegible] பாஷ்யகாரர். ஸதாசார்யஸம்ப்ரதாயாகத அபவர்க [illegible] ஸ்ரீவிசேஷம் [illegible] ஜிஜீவிஷயா [illegible] என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்தியும் ல்ல தெளிவையே பிறப்பிக்கும். ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு ஸதாசார்யஸம்ப்ரதாயத்தாலே அபவர்கம் ஸித்தமானது பங்குனியுத்தரத் திருநாளிலே ஸந்நிதியுள்மண்டபத்திலே அன்றிறே; பெரியநம்பிகள் பக்கலிலே பெற்றவதுதன்னையாயிற்று இங்கு தேசிகன் அருளிச்செய்தது: 'உச்சாரணாநுச்சாரணத்தாலே ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம் பிறந்தபின்பு' என்று ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலருளிச்செய்தப்ரக்ரியைதானே இங்குமுள்ளது. அபவர்கமும் அதடியாக ப்ரபந்நனென்றுபேர்பெறுவதும் உக்த ஸம்ப்ரதாய ஸமயத்திலேதான் என்கிற திருவுள்ளத்தையே தேசிகன் தமிழ்ப்பங்க்தியாலும் ஸம்ஸ்க்ருதபங்க்தியாலும் தெளிய வெளியிட்டருளினாராயிற்று. வசநபக்ஷமும் உச்சாரணபக்ஷமும் வாய்விட்டுச் சொல்லு

வதையே காட்டும். உவதெபாரூறணஸமயத்தில்தான் அயத்திற்கு வாய்வி' டு உதாரணமுள்ளது. மற்றைப்போது ளில் சாநலாந லஃஸாநமாத்ரமேயிறே.

இங்ஙனன்றிக்கே. அயவஐ நெந ஹய நஷித நூாலவி தூாவிமெஷு" என்றவிது எம்பெருமானார் திவ்யதம்பதிகளின் முன்னே சரணாகதி அநுஷ்டித்தபடி யக்கூறுவது என்றே கொண் ' ாலும் குறையொன்றுமில்லை. அப்போதும் அ' கு அ ர் அயா நலஸம்யாநம்செய்தருளினார் என்னுமது' கு மேற்படச் சொல்ல லாவதொன்றில்லையிறே. 'ஸ லாரஹீதியாலே சரணாகதி செய் தருளினார்" இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்தி ள் வாஹூஹஹூயிருந்தாலும் இவை ஹூவத்தியின் ஸ்வரூபத்தை மாறுபடுத்த க்ஷமங் ளாக மாட்டா. இவ்விருள்தருமாஞாலத்தில் ஸிக்குந்தனையும் ஸம்ஸார ஹீதி சநவதிக்தே ரு தன்றி 'நிலத்திலேயே இந்த ஹீதி நிவரத்தமாகின்ற தென்பதில்லை * அ லகி' லே னிறையுமென்று தொடங்கி * புகலொன்றில்லாவடியேன் உ' டிக்கீழமர்ந்து புகுந் தேனே * என்று ஹாஸவை-ணம் பண்ணியருளின ஆழ்வார் அவ் ளவோடேஸ ஸாரஹயாநிவரத்தானமை ண்டிலோம். ஹூதூ தசுதிகாத்மானஸ ஸாரஹீதியை வெளியிடுகின்ற * உண்ணிலா வியவைவரால் குமைதீற்றி*எ' கிற திரு ாய்மொழி*அகலகில்லே னுக்கு அவூவஹிதொதரமாயிரு' கும்படி ாணுகின்றோம். தேசி கன்* நூலஹூகுவதூாதவதெ.வாஐ . நிஜஹா நிஹ-ெரா நிஹ-ெயா ஹூவி*என்றருளிச்செய்த பிறகுளத்தனையிடங்களில் தம்முடையஹீதி யை மேன்மேலும் வெளியிட்டிரு' கிறுரென்பதை ஊன்றி ே ாக் வேணும். இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் உள்ளதனையும் ஹயாந வரத்தி கவரிஹாய-மாயிரு' குமென்பது திருமங்கை யா ழ் வா ரு டைய * மாற்றமுள * என்கிற திருமொழியினுல் ன்கு ாட்டப் ப' ' ாம் : உதூநூதாவிஸரா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ந்யாஸ திலக திவ்ய ஸூக்தி விமர்சம்

[illegible]

[illegible]

ந்யாஸ திலகத்தில் * [illegible] * என்கிற ச்லோகமும் இதற்கடுத்த [illegible] * [illegible] * என்கிற ச்லோகமும் இனி விமர்சிக்கப் பெறுகின்றது. முந்தின ச்லோகத்தில் [illegible] * என்று எமக்கு உவதிஷ்டமான பாடம். இப்பாடத்தில் பிறர்கூறும் குறைகளுக்கு அவகாசமேயுமில்லை. [illegible] என்றது எம்பெருமானாரை நோக்கியது என்பர் பெரியோர். இது எம்பெருமானார்க்கு அஸாதாரணமான திருநாமமல்லாமையாலே இந்த ஸாமாந்ய பதத்தைக் கொண்டு உடையவரென்று பொருள்கொள்ளலாகாது என்னக் கொண்ணுது; [illegible] என்றிருந்தாலும் [illegible] என்றிருக்

தாலும் எம்பெருமானைக்காட்டுவதில் ஔசித்யமதிசயேயுள்ளது; * தஸ்யோபாஸநஞ்சரணம் ப்ரபத்திர்வத ஹாதி நாதஸ்து * என்பது ஸுப்ரஸித்த ப்ரமாணம். * அந்யோந்யந்யதராத்யான இந்த ச்லோகத்தின் அர்த்தத்திற்கு விவரணரூபமாகவும் இந்த தெய்வேஸ்ய வசத்திற்கு வியாக்யானரூபமாகவும் அவதரித்ததான [உக்தராநந்தயெதாதி] அடுத்தச்லோகமும், இங்கு ஸம்வாத ஸாவகமாகும். தெய்வேசஸ் ருக்ஷணச் திரேவ என்று ரா டும்.

ன்றியும், ஸ்வாமி தாமே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ஸ்ரீ காரி விஹாரமாயிகாரத்தில் இந்தச்லோகத் தப்பூர்ணமா அநுவதித்து "ந்யாஸதிலகத்திலே சொன்னோம் என்றருளிச் செய்தவிடத்தில் தஉவஸ்வஹிதவசெலுத்திலே ஒருமலையில் நின்றும ஒரு மலையிலேபாவும் ஸிம்ஹ-ரீரத்தில் ந்து ஊப்பே லே ப ஷய ரா ஸமஸாராதிலங்கநம பண்ண அவரே டே ன குடல்து லே ா உத்தீர்ணராவுதோமேன்று முதலியாண்டானருளிச் செய்த பாசுர என்கிற ஸ்ரீஸூக்திகா ய டே தத ஹி ா ரா ஸமூமும் இங்கு ஸம்வாதஸாவகமாகும். டெ எ கிறவத இன்றிக்கே தெய்வேசஸாதயாமூ: என்றிருந்தால் ப ன் மிலேச் சாதிகளுக்கும் ஆகவேண்டிவரும் என்கையும் ஈதெனாகும்;
மாறன்மறையுமிராமானுசன் பாஷ்யமும் தேறும்படியுரைக்குஞ்சர் என்றவிடத்தில் 'மிலேச்சஅண்டாலாதிகள் தேறும்படி என்றுபொருளாய்விடுகின்றமையை அறிந்தும் அதைத் திருத்திக்கொ ா வில்லையே' உடையவர்ஸம்பந்தத்தை ஒருபடி பெற்றுமிலேச்சாதிகளும் முக்தியடையப்ராப்தியுமுண்டு; வைசிகர்களுக்கெல்லாம் முக்தியுண்டாவதாக இந்த ச்லோகந்தன்னில்சொல்லிற்றில்லையிறே. 'தயாமூ தெய்வேசஸ நாராயணாயடி: ஸுஸம்பம்யிநா ஸவெஷராசவி த்தம்ஸவாவள ஸுஹவதி' என்றால் இதில் பொருந்தாமையொன்றுமில்லையே. கீழ்மூன்றடிகளில் ஸம்பாவஸூக்தை காட்டிற்றிறே.

எம்பெருமானார் தேசிகன் காலத்திற்கு வெகுநாள்முன்னமே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளியாகி இவ்விஷயத்தில் விவாதமில்லாமையாலே 'தத ஸ்ரோத்ரஸ்ரவதி' என்ற வசநத்தை ஒருபடியாலும் பொருந்தாது என்கிற பக்ஷம் பலபல பக்ஷங்களுக்கு உதாஹரணமாய் நிற்கும். * ஸ்ரவணாதம் முக்ஷணாதிஃ ஸ்ருதிமஹாநாகஃ * என்றதுதானும் பொருந்தாது என்னவேண்டிவரும். தேசிகாசார்யர்களுக்கு ப்ராப்தி ஸ்ருதிகள் ப்ரவர்த்திட்டமே.

ஸ்ரீ. கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸ்ரோத்ரஸ்ரவஸ்ய தேஜஸி
விவாதாஹவதேஷ்வபி தாஸ்யே தஸ்மிந் க்ஷத்ரம் ।

யதிராஜ ஸப்ததியில் * ஸம்ஸாரவிஷவல்லீ நாம் விஷ்ணு * நாம ஸஹஸ்ர யதிநா விஜ்ஞாநஸ்ய பவம் தீவதி * ஸ்ரீயதி யதிக்ஷமாஜ * யதிக்ஷமாஜ் ஸ்ரீவ ஜாதமுத்த ஊஹ * என்று பல விடங்களில் வசநங்களெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயமேகாண்கையாலே இவற்றிலும் கவசவதிகள் கவலநீயமாகும். * ஸ்ரீய விசேஷை தீக்ஷ்ணாவ ஸ்ரீஹஸ்தபிரக்ஷணே பதீஸ்ரூ.* என்றவிடத்திற்போலே இங்கும் எம்பெருமானாருடைய பக்தி கே [அதா து ஸாமாந்யவிசேஷத்திற்கே] வசநகாரணத்தி னும் சொலவிற்றாக உணரவேண்டுகையாலே ஒருபக்ஷத்திற்கும் உக்தியில்லை. ஆகவே 'தேசிகேந்த்ராய நம:' என்கிற ப்ராசீந பாடத்தில் நவவதி முழுமையில்லை. ஆனாலும் பிறர் ஆதரிக்கும் பாடத்தையே நாம் முழுமனமாகக்கொள்ளவும் குறையில்லை.

ஸ்ரீ ஸ்ரீராமாதி கீர்யவதே தேசிகஸ்வாமிநே நமோ
தத்ஸமதீயஸ்ரணே ஸ்வாமி நிரவந்தாய ஸம்வித்யே
ஸுகாவ்யங்காஸ்ய வஸ்யம் தலேக்கதேவ யஜ்ஞதேவ !
தேசிகமணிஸ்வாமிநே சிந்நதாஸ்வாமிகா நிஜஸ்வஹ்ருதயே ॥

இதில் ஶைஶிகஃ என்பது தம்'கு ஸேமே ஆசார்யரான அப்புள்ளா ரச் சொல்லுகிறது என்னும் பொருளேயே முழுமனமாக இ சகி'றோம். அடுத்த ச்லோ த்தில் எம்பெருமானுரைப்பற்றின நிஷ்ஜைஹநிஶ்ஷ்ய மிரு'ை யாலே அவ ரப்பற்றின சிறப்பு அ'சே விவரி'க எளிதாம் இங்கு * ஹ ெகௌஹொமாஜ விஷிதநரவஸெ ஷ்ஶாஹ ரஷி * எ'கிற த்ருஷ்டாந்தஸ்வாரஸயெ ா'றே விசேஷித்து வி ர்சி' வுரியது அந்த விமர்ஶத்திற்கு மு'சே சிறியதொரு வி' ரப்பமுண்டு, இங்ஙனே சில த்ருஷ்டாந்த'களைக்கொடுத்து அருளிச்செய்கிற ஆ ாரியர்களின் திருவுள்ளம் யாதாயிரு'குெ'கிற ஆராய்ச்சி மி மூ'கியமானது. முதலியாண்டா' ஸி'ஹத்ருஷ்டாந்தமொன் ற யருளிச்செய்தார். இங்கு தேசி ன் மூன்றுத்ருஷ்டாந்தா ளிடுகிறா. த்ருஷ்டா'தத்திலு'ள ஸகுூ ஶங் ளும் ஒர்ஷ்டாந்தி த்தில் ஸமர்விதமா சே 'டிய நியமமில்லையெனினும் யதி ஷி ஶமாவது உவஜீவ்யமயிறே. அதுதான் இ'கே எது என்றால் அஜ்ஞனும் அஶக்தனுமா னுக்கு ஹஸஹிதஸித்திக்காகத் தனியே ஒருவூவரத்தியில்லையென்பதுதான் ஒவ்வொ ரு த்ருஷ்டாந்தத்தாலும் வூதூ யித ாகிறது இவ் ம்ஶ', 'ளை மதியிற்பதியவைப்பதற்காகவே கிடீர் த்ருஷ்டாந்தமிடப்புக் து. முதலியாண்டாள் காட்டின ஸிம்ஹத்ருஷ்டாந்தத் த விமர்சிப்போம். ஸிம்ஹத்தின் ட லிலே ஒரு ஜந்து இருந், ால் அது மலையைத் தாவுதற்குத் தானுகவொருமுயற்சி ெ ாள்ளவேண்டா. ஸிஂஹஶரீரமூலகமாத்திரமே அதற்குப்போதும் எ 'பது இங்கு ஸவிவக்ஷிதம். அப்படி உடை யவருடைய திருமேனியி'மேல் ஆ' டான்போல்வார் ஏறியிருக்கவேணுமென்பதில்லை ஏதேனுமொருபடி தஜ் ஸம்பந்தமிருந்தால் தாவதெ வ ஸ ஸாராதிஶ ஸநம்பண்ணிப் பேறுபெறலாமென்பதே நிஷ்கர்ஷ ாகி'றது. இதெல்லாம் ஸாஶ ாஷிகஶாஜு ாய ன்றிக்கே கதிவாதமா இரு'குமானுல், ஹதஹஜிஜீவயிஷ ஸான ஆசார்யர்

இதனை ரஹஸ்யக்ரந்தத்தில் நிஷ் ர்ஷகஸ்தலங் ளில் குறிப்பா எடுத்தருளிச்செய்ய ஒ ஸக்தியிராது. ஆ வே அதிஶயோக்தி யன்று உள்ளபடியே சாஸ்த்ரார்த்தமே யென்றிசையவேணும். வாவணு முதலியாண்டான் உ டயவருடையதிருமேனி ஸம்பந்த மத்தனையே தாம் உத்தீர்ணரான க்குப் போதும்' என்றருளிச்செய் ததுபோல, தேசி னும் தமக்கு அப்புள்ளாருடைய ஸம்பந்தமாத் ரத்தாலே பேறு தப்பாதென்று அருளிச் செய்தாரென்னும் ம் ஸ ராஹ்ய வெயம். இப்படி அநுஸந்தித்த ஆண்டானும் தேசிக னும் வாதாவதா நிஹரொநிஹயோஷி என்றிருந்துவிடாமல் உதாநீஞ ர் ளிலே சிலரைப்போல்அத் ஷ் ர்த்தமென்று தனியே ஒரு ரியா லாபம் அநுஷ்டிக்க ொ ருப்பட்டிருப்பார்களாகில் அ ர் ள் ஸ்ரூஷாஙமாக நிரூபித்தருளிச்செய்தவை நிரய கா ளா வன்றோ ஒ ஸ ிக்கும். 'ஆசா யஸம்பந்தமே எமக்கு உத் த ர ம' என்று இவ் ளே அருளிச் செய்திருந்தார்களாகில் இவ் ளவு நிஹாமாக இ தநாம் விஜ்ஞாபிக்க அவ ரமிராது

நந, இந்த த்ருஷ்டாந்த ளு கு ஸவயா நொயகஹ மில்லையே அஜ்ஞனும் ஸுமநனுமா ஜ்ஞா ஶ திக ரில் கு ற யற்றிருப்பாரொரு பெரியோனையணுகிப் பேறுபெறவேணுமென்று ஶ்ரீ ஷூாவநத்திலே இந்தத்ருஷ்டாந்தங் ள் உபஷீண ாகின்ற ே யென்னில் * ஹஜைஹொமாது அவிஷிதநுவஹொவகஸஹா ஹகாஷி * என்கிற அஈரூஷாஙத்தை விசேஷித்து ஆராய்ந் தால் இ ஙே சொ லப்போகாது இதையே நன்கு வி ரிப்போ

இங்கு ஸேவ ஸதானத்தில் எம்பெருமானாரானால் ாம் எப் படி அவரு கு ஹகராவோம்? என்கிற ொஷும் உண்ட ா ரண்ய ஸி ான மஹர்ஷிகள் * நஹஹெதாஷவொயநா * என்னும்படி ஈஶரயாதஜனுக்கு எப்படி ஸஹகர்கள்? என்கிற ொஷுத்தோடொ கும். வாஜ, இங்கு எம்பெருமானார்க்கு

விவக்ஷையில்லை அப்புள்ளார்க்கே விவக்ஷை என்றும் இசைந்து போந்தோமாபி ப இந்தஜொரஷூமே இப்போது நிரவகாபம் தெபிச எ றவசத்திற்கு எர்சுஷ-மாளுலும் ததொஷுவமத் திலே நிவிஷராளுரெல்லாரு சுஹ-கூஜி எ இறவசத்திளுலே ஹ ஹ்ஸ்ரா கு றயில்லை. இது மிகச்சிறியவிஷயம்.

இங்கு * சுவிஜிதத்ரவ * என்கிற விசேஷணத் த ஸவாமி எதற்கா இட்டருளினுர் என்கிற விசாரத்திலே ஒரு ரும் புகுந்தி ர ஸாராஸ்வாதிநிகாரரும் ஆாநாஹவத்துக்கு முதல்த்ருஷ் டாந்தம் பகூஹாவத்துக்கு இரண்டாம்த்ருஷ்டாந்தம் உஹயாஹா த்துக்கு மூன்றும் த்ருஷ் ாந்தம்" என்றி ளவே கூறியுள்ளார். * ஹஊ கெஹொமாநு நாவதிஸவியெ ஸெவகூஸூஹ-கூஜி.* என்றுவது நரவஹூாவமேயின்றிக்கே யா து ச்லோ மியற்றி யிருக்கலாமிறே * சுஜ காரஃ வரிகாரஸாஹிவராயெ விஸேஷ ணெ * எ ற லக்ஷணத்தி படி அணிபெற ரே இவ்விசே ஷண மிட்டரு ரியிருப்பது.

ரா ஸே வ பண்ணிப் பொருளப டத்த ஊதஷுனு டய பிரபூஹதிகள் முக்திகல்பமான ஹோம கள அநுபவி கு மிடத்தில் இக்குழந்தைகளும் ரா ஸே ப ணமே னுமெ ப தில்லை அரசனை காண் தொனும்ஸுநவெக்ஷித ராஜஸே ப ணிப் பொருளீட்டிச் சேமித்து த்த ஞே ஹுயாநு ொரு ன். அவனேடு குடல்துடக்குடையாரெல்லாரும்ராஜவெ ாநிர வெக்ஷர்களாகவும் ராஜஊவநிரீக்ஷணநிவ-ஷூவெக்ஷர் ளா வும் பலபலபோகா களை யநுபவிக்கக் காணுகின்றே இதனை ஈரஷா ஞீகாிித்திருக்கின்ற ஆசிரியரது திருவுள்ளம் ஹறவஈநஊவத- நம்பண்ணி ஆசார்யஸார்வஹெளமர் ஸம்பாதித்துச் சேமித்து வைத்த அருளென்னும் பொருளை தஈநஊபவஃயிகளனைவரும் அவ்

வருபந்தமாத்ரமேயடியாக ஹமவஉந_வத-உந_நிரவெக்ஷாகளாய்ச் செவ்வனே அநுபவிக்கக்கடமைப்பட்டுள்ளார்களென்னுமித்தனையே ஈநதூஉவகூூாவயெ௰ழ. * காகெ௵ஹூாஉயிரக்ஷூதாழ*இத்யாதிஸ்தலங்களில் பராஸ்ரூஜ்ஞர்கள் ஈஜஹ௵க்ஷணா என்றுகொண்டு [காகவஉ௦ உயஹ௰வவாத_கெஙிஸாஞாஉணஞாக்ஷணிக௰]என்பா. அதுபோலே, ஈவிஜி௧நரவஃ என்னுமிடத்தில்நரவவஉம் ஸெவக ஜீனயும் ௵க்ஷணயா காட்டித்தீரும். [ஈவிஜிதநரவ௦ ஈவிஜிதஸெவ கஸௌதூ௯க ஹவதி,] இதுலெளகிக த்ருஷ்டார்த்தமேயாதலால் ஞாகஉரஷிக்கு அநும௯ணமாகவே பொருள் கொள்ளவேண்டுதலால் இது மிகவும் உபயுக்தம் ராஜஸேவகன் ஈட்டின பொருளை ெ ெ ரடுஹோமங்களையநுபவிக்கின்ற தஉந ஙெ௦யி ள் அரசனைக்கண்டிரு கவேண்டாமைபோலே ரா ஸேவியான ஷூமூல புருஷனையு ண்டிருக்கவேண்டாகிறே. இதுைல் ஆசார்யசி ா மணியோடு வூவஹிதஸம்பந்தம் பெற்றவர்களும் ஈந௯ெ யஉா ஞூாஷெவெ தொ பேறு பெற்றேதீரு ர்க எ னுமிடமு அ ர் ள் அ ாசார்யனுடைய ஸம்பந்தெ ா றயே ஒரு ாறு பெற்றிரு ே ணுமென்னுமிடமு வூ ஜிதமாயிற்று

ஸெவ ஸூாகூ ாதி * என்றதே ஹ-உகாதி என்றதிலு ஓர் அற்புதமான அர்த்தட அமைந்து ா்ளது முன்வாஉங் ளில்நிஜி-உஷர் ளான ஈஙுனும் வஂம௯வும் வழிதெரிந்து தாமே நடக் ல் லமையற்ற ா ளாயினும் ‘என்னைவழிநடத்தியருளவேணும் எ று ாய்திறந்து இரந்து ிர்ப்பந்திக்க வல்லவர்களேயென்பது நிர்விவாஉம். அ ே ாய்திறக்கவும் வல்லமையற்ற சிறுகுழந் ைதயை ஈ த உரஷாஙீகாித்ததனல் அதுபோலே நாம்ஞூார்த்த நபு செய்யாதேயிரு ே ணுமென்றும் ஈவெக்ஷாநிரவெக்ஷமாகத்தூ ே பேறு ற்தேதீருமென்றும் தெரிவித்தபடி. தேசி திவ்யஸூக்தி

யாதலால் இன்னமும் ஆழ்ந்து ஆராயில் சிறியபொருட்கள் பல பெறலாகும். ஆயினும் இவ்வளவிலே நாம் த்ருப்தராகவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

* [illegible] * நீதிஸ்தலங்களிலே ... பெறும் வ்யவஹாரங்களில் முக்கியமான ஒருவிஷயத்தை மாத்திரம் ...ன்கு நிரூபணம் செய்து ...ற்றி பெறலாமாயிருக்கச்செய்தேயும் [illegible]வாணிகள் தங்கள் பேற்றுக்கு உடலாய் ... பல விஷயங்களையும் உபஷ்டம்பமா எடுத்துப்பேசிறே நீரும் ஒன்றே போதுமாயிருக்க இத்தனைவிஷயங்களை எதுக்கு எடுத்துரைக்கின்றீர்' என்று ... கேட்க ...ண்ணுது. அதுபோல

லவே நம் ஆ ரியர் ளும் பேற்றுக்குடலாகப் பலபலவாயநங் கோ யும் எடுத் க் ாட்டு தானது 'எம்பெருமானுக்கு ஒருவழியாலும் ணழிவு சொல்லப்போ ாது என்று காட்டி படியத்தனை ஒனருமே மற்றொன்று சுவொஷிதமா மாட்டாதென்றுணர் .

௫ ஸ உத்தூாயநஜ்ஞயப்ரகாயசுநிர ருவணழ ।

உத்தூாயந ஜயெதூாதிவதூாமெசுா யஃவூகாஶிதஃ ।
க ஊாஶவாஶதாதாயெசுஃ, வணவாவெதூாவவாதூதெ ॥

ஷத்ஸ்ம்வூதாயவஸ்ரணிக உதொாசவூவதூ
வூாமெசுா உயாதா நமூஹீத ஊதிதூமொாதூா ।
தூவூஞி கெதிதிஹ ஷஞ தமெவ தூவூா௦
தூாவூாந வஊீக்தி நவா நந ஓுஶசுயாஉ ॥

ஒளினை 'ொ 'டு இருளைப்போக்கவேணுமாபோலே ஷத யசுத நிரூபணத்தை அழகிதாகச்செய்தன்றோ தாஶயசுநிரா கரண ' செய்திரு ' ே ணும். *உத்தூாயநஜ்ஞய விஹிஷண முகூதூ யாதெ வூதூாயவூ முகூணஉநெ ஹசுவதா விதிணசுழ ஶுசுவா வஶ ததநவெஙஉதாவஶிவெ நிதூ௦ வூஷீத ஹமவநூஉயி ஶ௦ம நா * என்கிறவிந்த [நூாஸதிகை] ஸ்ரீஸூக்தியின் பொ ரு ' வூாவூாநஸாவேக்ஷமேயன்று . ஆனாலும் இங்கு முகூணஉ ெந ஹசுவதா விதணசு வஶ௦ ஶுசுவா எ 'று வெதிஹூ மஹசு ா ஸ் ாமி அருளிச் செய்திருக்கையாலே அந்த ஐதிஹ்யம் உள் படியாது. எ 'று சூவூவாகூத்தைக்கொ ாண்டே நாம் தெரிந் துகொ ாளே ணும் 'துடுப்பிருக்கக் கைவேவானேன்?'' என்று அ ந்த ழ் ா ருளிச்செய்த ண 'கிலே, ஸ்ரீநயினாராசார்யர்தாமே விஸ்தரித்து வியாக்கியா ம் செய்தருளியிருக்கையாலே இங்கு நம் முடைய ஞநாதிகளுக்கு கிஞ்சித்தும் அவகாஶமில்லை. திருக்கு

டந்தை தேசிகஸம்ப்ரதாயப்ரதீஸஹாயர்களான ஸஹ்ருதய ஸஹாவிதாங்கள் பரிஷ்கரித்து ப்ரகாசநம் செய்தருளியுள்ள ந்யாஸதிலக வியாக்யானத்தில்.

'ஸ்ரீரங்கராஜசரணாம்புஜராஜஹம்ஸ ஸ்ரீரங்கநாதசரணாம்புஜ ... ஹாயதீஜ. ஸ்வயாவேதாங்ஜபாஷ்ய ... ஸம்ப்ரதாய ... ஸாக்ஷாத் ... தேவதேவ ... யாவத் ... என்கிற நிஷேஹ பங்க்தியில் விளங்கக்காணலாம். ஐதிஹ்யமொன்று இருப்பதாக மூலத்திலேயே ஸ்பஷ்டமாகக்காட்டிற்று. ஸம்ப்ரதாய ... ஸிகளாலே வியாக்யானமும் பண்டே அவதரித்தாயிற்று. இதற்கிணங்காதே சில சொல்லுவாருளரேல் நமக்கொரு க்ஷதியுண்டோ? இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு இங்ஙனே தாத்பர்யமென்றொரு மதிவ்யாஸத்தை நவீனர்கள் காட்டியிருக்கலாம்; அதுவும் கண்டிலோம்.

* தவேவ ... * என்றவிடத்துச்ருதப்ரகாசிகையில் "ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ... ஸ்வஸம்பந்தி ..." என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்திக்கு அஸங்கோசம்பண்ண நாமோ அதிகாரிகள்? எம்பெருமானுடைய அருட்பெருக்குக்கு ஸீமாகரணம் பண்ணச்ருதப்ரகாசிகாசார்யரும் தேசிகனும் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கும்போது மிதமதிகளான நாம் ததனுகுணம்பண்ண விரும்புவது பொருந்துமோ? 'எம்பெருமானருள்வெள்ளம் இவ்வளவுதான் செல்லும் அவ்வளவு செல்லாது'' என்றொரு நியமனம்பண்ணுகைக்கு ப்ரமாணமொன்றில்லையே. இது ந்யாயமுமன்று என்பதை முதலிக்கவே முந்துறமுன்னம் * ... * பட்டரும்தேசிகனுமருளிய அமுதமொழிகளை விவரித்தோம்.

'ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ...' யென்று ஸர்வ ... மாக ... செல்லவில்லையேயென்று

எ ணவே டா? இங்ஙனே ஸந்தாநவம்சவரை விவக்ஷித மென்று காட்டியருளவே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் ஸ ஸம்பந்தி நிஸ்தாரணமென்றே ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி நிஸ்தாரணமென்று வழி காட்டி விட்டருளிற்று. இங்கே இரண்டு ஸம்பந்திபதமுள்ளன. முதல் பதம் ஸ்ரீராமாநுஜ ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றாய் இரண்டாவது ஸம்பந்திபதம் தத்ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றாகிறது. ஆகவே எம்பெருமானாரோடு பரம்பரா ஸம்பந்தமுள்ளவர்களுக்கும பேறு தப்பாது என்பதே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருடைய ஸ்ரீஸூக்தியினால் நிஸ்ஸம்சயமாயிற்று.

நம் தேசிகனுக்கு உடையவரோடு வம்சவ்யவஹித மான ஸம்பந்தமேயன்றோ உள்ளது; அப்படியிருந்தும் அநுபந்த மென்கிற ஒரு சொல்லையிட்டுத்தானே * தச்ச ஸம்பந்திநாவதி வேத * என்றருளிச்செய்தார். “ ராமாநுஜஸ்யாயம் ” என்கிற வ்யவஹாரம் கூரத்தாழ்வான் எம்பார் ஆண்டான் ஆச்சான் பிள்ளான் முதலானவரிடத்திற்போலே தேசிகனிடத்திலும் அவ்யாஹதம்: இன்றுள்ள அடியேனிடத்திலும் அவ்யாஹதம்; இனி ஏழேழ் பிறவிக்கு அப்பால் ஜனிக்கப்போகிற ஸ்ரீவைஷ்ண ஶிஶுவினிடத்திலும் அவ்யாஹதம். ஸம்பந்தத்தில் வ்யவஹித அவ்யவஹிதங்கள் அப்ரயோஜகம். மீமாம்ஸையில் * ஸவ்த்ருஷப ரத்நிவத்ராஜவ்யஸ்யாமோவா ஹவதி * என்ற ச்ருதி வாக்யத் தைப் பற்றின விசாரத்தில் உள்ள நிஷ்கர்ஷம் உணரத்தக்கது. ஆகவே, எம்பெருமானாருடைய ஸம்பந்திகளுக்கு அந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக ஸத்கதியுண்டென்று இசையுமவர்கள் அந்த ஸம்பந்தத்திற்கு ஒரு அவச்சேதமிட நினைப்பது தகுதியற்றது. உபாயாநுஷ்டாநத்திற்கும் ஸமாச்ரயணத்திற்கும் ஸாதநாதிகாரணத்வ நியமமும் ஆவச்யகமென்று ஸூக்தி ஜல்பண்ணி அநுபவ்யதிரேகவ்யாப்தி உபபாதநமே அதனை ஸாதித்தாலொழியப் பிறர்களுக்கு ஸமீஹிதஸித்தியில்லை. இது ஸாமாந்யவதிவமென்பதை இவர்கள்

தாமே இசையவேண்டிற்றாய் வந்து முடிந்தது இனி சுயிக அ அுகள் சுருவெளுரிதம்.

வாரவைபாஷாய உவூடாநம் பண்ணும ஜே எம்பெரு மா அவன் ஒருஸங்கல்டம் த்து ெ ாண்டு ஹெவூடாந ப ணுகிருன். * ஸ்ரீராமாநுஜஸ் ஸ்ம்பி ஸ ஸ யிஜெ்ாஷி க்ஷ்டாநி * என்று அவன் ஸங ல்பம் ெ ா டதா ச்ருதப்ரகாசி ாசார்யர் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்தாயிற்று எம்பெருமா தான் கொண்ட ஸங்கு பரீரத்திலே ஹமவகூா ாநுஜஸ் ஸஙத் த எவ்வளவுதூரம் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கிறு ெ று விம பித்துப் பூருவர்களில் ஒருவரும் ையறுத் திரு வில்லை. உ ட ய ரோடு ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தி ளுக்கு ாத்திரமன்றி ே சுத்தூ வஹித ஸம்பந்தி ளுக்கும் நற்கதியு டென்று ம்தேசி திருவுள்ள பற்றியிருக்கிருரென்னுமிட பி ாஷியா வுள்ளது இல்லையேல் * தநு ஸாஹாவஷிவெ *எ றது நிரமூ மாகு மன்றோ. [ஸுக்ஷாவாம] என்றத்தோடு வகவாக்மா ே இது அருளிச்செய்திருக்கையாலே ஸம்ஸ யவூவயா நத்தில் விசுா ஸ ஹூசம் கொள்வதுவூயசம்.

இவ்விஷயத்தில் பிறர் போராடு து எம்பெருமானு டையவும் எம்பெரு ானுருடையவும் ஞூஹாவவிமேஷத் த கு றப்பதொ றிலேயே பர்யவஸிக்கும். "எம்பெருமானுரே. உம்முடைய ஸ ஸ யிஸ ஸ யிகளையும் நான்உத்தீர்ணராக் டே ன் ' என்றுஎம்பெ ருமான் வரமளித்திருப்பதாக தேசி ே அருளிச்செய்திருக்கும் போது இ ஙனே அநுக்ரஹிக்க அ னுக்கு அதிகாரமில்லை எப் பெருமானுர் இங்ஙனே வரம் பெறவுமில்லை எ பவர் ளைப்பற்றி ாம் எ சொல்லவல்லோம்.. இப்படிப்பட்டவர்களை நோ கியே ஹட்டர் ஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தின் உபோத்காதத்திலே 'தமிச் சுவிதித ஹமவகூஹாவஸூ ஆாஜஸஸூவெபாஅ' என்றும்

'ஹநவக்ஷ்யோஸாத: கிம்சஜ்ஞாவாரிதம்' என்று மருளிச்செய்தார் ய, ஷ்ருங்கஞ்ச உபஸம்ஹாரா: ||

முந்தின ச்லோகத்தில் "சுவிதிதத்ரவம்" என்கிற பதம் போலே பிந்தின ச்லோகத்தில் [ஸ்ருக்ஷவாவரீ] என்றது உயிர் நிலையாயிருக்கும். ஒருவன் 'எனக்கு நிதி கிடைத்ததென்றால் 'உத்யோகமின்றிக்கே இத்தனை பொருள் எங்ஙனே பெறலாகும்? என்று ஆக்ஷேபம் செய்வாருமுண்டோ? ராஜ்யாபிஷேகத்திற்கு பஷ்தீக்ஷராயிருந்த பெருமாள் அன்றே காடேற எழுந்தருளினரென்றால் 'இது எப்படி ஸம்ஹாவிதம்?' என்று கேட்பாருண்டோ? வரத்தின் பயனாக வாய்த்தது' என்று ஸமாஹிதராமாப்போலே இங்கும் எம்பெருமானார் பெற்ற வரத்தின் பயனாகவே சஸம்பந்திகளுக்கு இப்பேறு வாய்க்கின்றதென்று ஸமாஹிதர்களாகவேணும் என்கிற திருவுள்ளத்தாலிறே தேசிகன் [ஸ்ருக்ஷவாவர:] என்றருளிச்செய்தது. ஸபக்ஷஸூக்தம்போலே அரங்கன் வரமளித்தானென்றால் இது தன்னிலே ஆக்ஷேபம் செய்ய ப்ராப்தியுண்டோ? யாரை நோக்கி ஆக்ஷேபம் செய்வது? இதற்கு விடையளிக்க வேண்டிய டமையே மக்கில்லையே.

பரப்ரதானப்ரகார: கீத்ருச ? என்கிற விசாரமொன்றிலேயே இவ்விஷய அனைத்தும் முடிவுபெறவுரியது. மற்றைப்படியான ஸ்ருதிவிஸ்தாரமெல்லாம்; சுநபேக்ஷிதமேயென்னலாம். வரப்ரதானப்ரகாரத்தைப்பற்றி முன்னோர்களே ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்திருக்கும்படியை நாம் நிரவத்யமாக நிரூபித்துள்ளோமாதலால் அதனைமாறுபடுத்த சுஹ்ருதையுடையார் ஆருமில்லை. * ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி நிஸ்தாரணாசவி ஸபக்ஷஸம்பாஹிதமென்றச்ருதப்ர காசிகா ஸ்ரீஸூக்தியிலும் வரப்ரதானப்ரகாரம் விசதீக்ருதமே

"விலக்ஷணவஹாமதராக்ஷஸந்த்யாயேந" என்று மதஹாஷத்தில் தேசிகனருளிச்செய்தது பூர்வபக்ஷிகளுக்கு டேகாரக

மாக விரகில்லை. * அத-ஹி-ஷஹ ராக்ஷஸெள: * என்னப்ப'
விபீஷணஸஹாமதர்களிடத்திலே இந்த ஸஹாமதகமொன்று
தவிர வேறு ஒருவகையான பற்றுசும் கண்டதில்லை. "வ்யாஜமென்
றே உபாயமெ 'றே பேரிடத்தக் , ன தொன்று எந்த வ்யக்திக
ளிடத்தில் இல்லையோ அந்தவ்யக்திகளுக்குங்கூடவா பேறுகிடைத்
துவிடும்? என்று ஶங்கி'குமவர் ளுக்குச் செவவனே ஸமாதா
னம் பிறப்பிக்கை 'காகவாயிற்று விபீஷண ஸஹாமத ராக்ஷஸர்
களை தேசிகன் எடுத்துக்காட்டியருளினார் திண்ணமாக ஸமுத
ஶதந முள்ளவிடத் தய 'றே ப்ராமாணிகர்கள் எடுத்துக்காட்டு
வது. விபீஷணாழ்வானோடே சுதர் வ்யவஹித ஸம்பந்தம் பெற்
றவர்களுக்கும் பெருமாள் பலன் அளித்திருக்கலாமாயினும் அது
ஶரணாகதிஜமாகக் காணப்பெறுமையாலும் ஶரண ஶதிவஞ
மானதைக்காட்டினாலல்லது ஶங்காகலங்கந் நிதஸாயநம் பிற
வாதாகையாலும் ண்ணழிவற்ற ஶரணஸிஜமான அதுதன்
னையே தேசிகன் எடுத்துக்காட்ட நேர்ந்தது.

தேசிகனுக்கு டையவர் ஸம்பந்தமே உத்தாரகமானால் * தந
நடிவாஸகதாவஹிவெ * என்றும் * நிதஂஶரீஷ ஹமவது *
என்றும் பெருமானை நோக்கிச் சொல்லுவானேன்? என்கிற
தொதுமும் பொருளற்றது. ஒரு உதாரன் பக்கலிலே நெடுநாளாக
ஶ்வாவேசைக்ஷ பண்ணி வந்தானொருவன் ஒரு நாளில் 'பிரானே
நீ கொடாததால் என 'கொரு குறையில்லை எனக்கு நிதியுண்டு
காண் என்று' இதில் தொதஶாவகாஶமு 'டோ? எவனிடத்தில்
அபேக்ஷித்து 'கொ 'டிருந்தானோ அவனிடத்தில்தானே இந்த
ார்த்தையைச் சொல்லவேணும்.வேறொருத்தர் பக்கலிலேசொல்ல
ஶஸக்தியுமில்லை ரஸிக்கவும் மா' டாது. "வஸ்துதஃ நிதியிருக்
கும்போது பிறனிடத்தில் யாசிப்பானேன்? எம்பெருமானார் ஸம்
பந்தமே உத்தார மானால் எம்பெருமான் பக் லிலே சென்று
யாசிப்பானே ' ' எ 'கிற கே ள்வி ள் இனி அ ,தரிக்கும்.

ஸுதேசவைபவம்; யதிராஜஸப்ததியில் * உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்த்வம்......ஶரண்ய யதீந்த்ர ஶரணம் வரயே * என்றருளிச் செய்தவர் நம் தேசிகனேயிறே. எம்பெருமானார் திருவடிகளைப்பணிவதுதான் உபாயமென்றும் எம்பெருமான் திருவடிகளைப்பணிவது ஃபலமேயென்றும் உத்தேஶ்யமாக நிஷ்கர்ஷித்து வைத்து, பிறகு எம்பெருமானையே ப்ராப்யமாகப் பற்றுவது முறையோ? * ஸ ஹவதி உபாயோபேயாவும் பிந்நௌ ஸ்யாதாம் * என்கிற நியாயம் கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹத்துக்குத் தெரியாமையில்லையிறே. தெரிந்து வைத்து உபாயத்துக்கு எழுபது சுலோகமும் ஃபலத்துக்கு ஏழாயிரம் சுலோகமும் அருளிச்செய்தது முறைமையோ? * ஸ்வயம் ரக்ஷதி ரக்ஷகை: கிமந்யை: ஸ்வயமரக்ஷதி ரக்ஷகை: கிமந்யை: * என்பது போன்ற ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கும் * உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ * என்ற ஸ்ரீஸூக்திக்கும் பொருத்தமுண்டோ? என்று வினவினால் "உபாயத்வாதி ஸூக்தி ஸ்துதிவாதமேயல்லது யதார்த்தமன்று" என்றிங்ஙனே சிலபுடைகளிலே கண்ணழிவு சொல்லப் பார்ப்பர் பிறர். எல்லாம் பொருந்த ஸமந்வயப்படுத்தும் நன்னெறியை வேதவேதாந்த வைஜயந்தியிலோ சென்னைத் தொண்டமண்டலம் கலாசாலை ஸபாமண்டபத்திலோ பணிந்து கேட்டுத் தெளியவுமாவதென்போம்.

"அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயன் நிற்க அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தாளேகொண்டுதுன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக்காட்டும் தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே * என்று தேசிகனருளிச்செய்துளர் என்பது நிர்விவாதம். 'ஸ்ரீமதுரகவிகளின் மார்க்கத்தைப்பற்றுவதுதான் நல்வழி; மற்றது அல்வழி' என்று இதனால் ஸ்பஷ்டமா அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இவ்வழியையே விளம்பிக் கலைநாட்டுகின்ற ஸ்ரீவசநபூஷணத்தைப்பழிப்பதையேபோதுபோக்

ர ொண்டிருப்பதும் தேசிகரப்சாரத்திலே பர்யவஸிக்குமத்தனை யெ று வ வெ ஸாரெ வ இதுநிற்க.

நித்யம் என்னவேண்டியிருக்க நித்ய என்று மீளவும் எம்பெருமான் த்தையே பிரார்த்தித்தது ஏனெனில்; காதம் பலவு திரிந்துழன்றாலும் அவன்கையதேயிறே, ரு ன் வாசலல்லது புகலில்லையிறே. ஆசாரியன் ப லே திருமுகங்கொண்டு ஸந்நிதியிலேபுகுவது; அ மு ம்பெறுதொழிந்தவாறே பின்னையும் ஆசாரியன்பாடே மீள் து; மீண்டும் மறுக்கவொண்ணுத திருமுகங்கொண்டு எம்பெருமானையே தேடியோடுவது; இங்ஙனே யாதாயாதங்களு கு ஓரளவில்லைபடீர். ஞ்சுழலையிட்டுப் படுகிற பாட்டுக்கு நூல் ரம்பில்லையே

என்றதற்கு தேசிகன் த் திருவுள்ளம்பற்றின உண்மைப்பொருளையும் உரைப் போம் தே யி ; அரங்கன் று தே னுமென்றுதே ரினபடியன்று; 'ஸர்வலோக ரண்யரென்று பேர்பெற்றிரு கிற தேவரீரை தரணீகரித்து ' வெ எ று மார்புதட்டிச் சொல்லுமடியேன் பக்கலில் ஒரு சீற்றம் பிறக் தியுண்டு; நம்முடைய ஸம்பந்தத்தையே உலகமெல்லா உத்தார ர கொள்ளாநிற்க, இவர்இதைவிட்டு ஒரு மநுஷ்யவ்ய தியி த்தைப் பெருக்க மதித்துப் பேசுகின்றாரே, இது எ செருக்கு . என்று தேவரீருக்கு திருவுள்ளம் புண்படும்பிராதே . அ மனம் புண்படவேண்டா; உள்ளதைச் சொன்னதா யாதே எ ப்பனே சீற்றம்தே டா:நியாயத்தையாராய்ந்து திருவு ளம் உ ந்தேயிருக்கதே ணும்" என்று எம்பெருமானைத் தேற்றி படியாமத்தனை. ஆக எம்பெருமானுடைய

த்னை, யே தம்‍கு நிதியா ப்பற்றின தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்தியே ம‍்கு நிதியாம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

பெருமாள் கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

"தேசிக தர்சந கண்ட கோத்தாரர்"

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

நூற்றைம்பத்து மூன்றாவது க்ரந்தமாகிய

அநுஷ்டானார்த்த ஸர்வஸ்வம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண விலாசப் பிரஸ், காஞ்சீபுரம் 9—38.